

Överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder

Handbok

Rättsavdelningen
Internationella enheten
April 2014

ÅKLAGARMYNDIGHETEN

Innehållsförteckning

1	Inledning	5
1.1	Rättskällor m.m.	5
1.1.1	Rättskällor	5
1.2	Huvuddrag	6
1.3	Begrepp	7
1.4	Direktkontakter	8
1.5	Lagens och förordningarnas tillämplighet	8
1.5.1	Allmänt	8
1.5.2	Medlemsländernas genomförande av rambeslutet om överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder	9
2	Överlämnande från Sverige	9
2.1	Det inledande skedet	9
2.1.1	En person grips p.g.a. en efterlysning i SIS.....	9
2.1.2	En arresteringsorder inkommer direkt till svensk åklagare	10
2.1.3	En europeisk arresteringsorder utfärdad i ett annat nordiskt land.....	11
2.2	Utredningen	11
2.2.1	Allmänt	11
2.2.2	Sekretess och stängda dörrar	11
2.2.3	Tidsfrister	11
2.2.4	Förutsättningar för överlämnande	11
	<i>Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.</i>	13
2.2.5	Samtycke och medgivande om avstående från specialitetsprincipen	13
2.2.6	Svenska medborgare	14
	<i>Överlämnande för lagföring</i>	14
	<i>Överlämnande för straffverkställighet</i>	15
	<i>Preskription</i>	15
2.2.7	Unga lagöverträdare.....	15
2.2.8	Utevarodom.....	16
2.2.9	Personella tvångsmedel	17
	<i>Förutsättningar för anhållande</i>	17
	<i>Reseförbud, anmälningsskyldighet och övervakning</i>	17
	<i>Restriktioner</i>	17
	<i>Gripande och häktning</i>	17
	<i>Förfarandet</i>	18
	<i>Omprövning</i>	18
	<i>Överklagande</i>	18
	<i>Upphävande av frihetsberövande</i>	18
	<i>Anhållande i frånvaro och personell husrannsakan</i>	19
	<i>Tvångsmedlet vid rättens beslut och tiden därefter</i>	19
	<i>Beslut om personella tvångsmedel efter rättens beslut om överlämnande</i>	19
2.2.10	Reella tvångsmedel (prop.2003/04:7 sid 121 och 189)....	19

	Allmänt	19
	Ansökan om beslag (4 kap 7 § första stycket)	19
	Beslag på eget initiativ (4 kap 7 § andra stycket)	20
	Husrannsakan	20
2.3	Tingsrättens prövning av om överlämnande ska ske	20
2.3.1	Allmänt	20
2.3.2	Förhandling	21
2.3.3	Tidsfrister	21
2.3.4	Överklagande	21
2.3.5	Konkurrerande arresteringsorder	22
2.3.6	En ny arresteringsorder inkommer från samma land när frågan redan prövats av tingsrätt eller hovrätt	22
2.3.7	Arresteringsordern återkallas	22
2.4	Ett beslut om överlämnande verkställs	23
2.4.1	Allmänt	23
2.4.2	Åklagaren beslutar att verkställighet ska ske vid en senare tidpunkt	24
2.4.3	Rätten beslutar att verkställighet ska ske vid ett senare tillfälle, samt tillfälligt överlämnande med villkor om återförande till Sverige	24
2.4.4	Upphävande av ett beslut om överlämnande p.g.a. försuttna tidsfrister	25
2.5	Underrättelser	25
3	Överlämnande till Sverige	26
3.1	Utfärdande av en arresteringsorder	26
3.1.1	Allmänt	26
3.1.2	Proportionalitetsprincipen	27
3.1.3	Återkallelse av arresteringsordern	28
3.2	Översändande av en arresteringsorder	28
3.3	Den eftersökte anträffas i ett annat EU-land	29
3.4	Verkställande land kräver garantier om återförande innan överlämnande sker	29
3.5	Överlämnandet	30
3.6	Specialitetsprincipen	30
3.6.1	Specialitetsprincipens innebörd och reglering	30
3.6.2	Förverkande av villkorligt medgiven frihet	31
3.6.3	Tillstånd till utvidgat överlämnande och samtycke till utvidgat överlämnande	31
3.7	Överförande av straffverkställighet	32
3.8	Tillgodoräknande av frihetsberövande	32
3.9	Underrättelser	32
	Bilaga 1 Checklista - åklagarens uppgifter	33

Bilaga 2 Blankett samtycke och medgivande enligt 4 kap. 9 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (Sv/Eng)	35
Bilaga 2a Begäran om att verkställighet av en efter överlämnandet ådömd frihetsberövande påföljd skall ske i Sverige enligt 3 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder	36
Bilaga 2b Underrättelse om beslut enligt lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder	38
Bilaga 2c Begäran om verkställighet i Sverige av en frihetsberövande påföljd enligt 2 kap. 6 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder	39
Bilaga 3 Framställan till rätten	41
Bilaga 4 Checklista - framställan till rätten.....	43
Bilaga 5 Underrättelse till den utfärdande staten.....	45
Bilaga 6 Checklista - Underrättelser vid överlämnande från och till Sverige	49
Bilaga 7 Europeisk arresteringsorder - exempel.....	52
Bilaga 8 Schema - överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder	58
Bilaga 9 Schema - inkommande europeisk arresteringsorder	59
Bilaga 10 Schema - utgående europeisk arresteringsorder för överlämnande till Sverige.....	61
Bilaga 11 Internationell efterlysning (RPS-blankett)	63

1 Inledning

1.1 Rättskällor m.m.

Den 1 januari 2004 trädde den europeiska arresteringsordern i kraft inom EU. Den europeiska arresteringsordern bygger på ett EU- rambeslut¹. En arresteringsorder är enligt definitionen i rambeslutet ett rättsligt avgörande utfärdat av en rättslig myndighet som innebär en begäran om att en person ska gripas och överlämnas för lagföring eller verkställighet.

De svenska reglerna för arresteringsordern finns i huvudsak i

- lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (arresteringsorderlagen)
- förordningen (2003:1179) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (från-förordningen).
- förordningen (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (till-förordningen).

I kapitel 4 i ÅFS 2007:12 finns föreskrifter för tillämpningen av arresteringsordern inom Åklagarväsendet, bl.a. om underrättelser till riksåklagaren.

Rambeslutet bygger på principen om ömsesidigt erkännande. Detta innebär i korthet att ett beslut som fattas i ett land (den utfärdande staten) ska erkännas och verkställas i ett annat land (den verkställande staten). Principen bygger på att staterna har ömsesidigt förtroende för varandra och inte ifrågasätter varandras rättsystem. I sin mest renodlade form innebär principen att den verkställande staten inte ska eller ens får göra någon prövning av om ett beslut ska verkställas eller inte. Rambeslutet om överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder innehåller dock ett antal obligatoriska och fakultativa grunder för att vägra överlämnande. Som framgår av den fortsatta redogörelsen innebär ändå principen att utrymmet för avslag är betydligt mindre än inom det traditionella utlämningssystemet.

1.1.1 Rättskällor

- Rådets rambeslut den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF) (finns intagen som bilaga 1 till prop. 2003/04:7)
- Rådets rambeslut (2009/299/RIF) den 26 februari 2009 om verkställighet av utevarodomar (EUT L 81, 27.3.2009 s. 24)
- Sveriges förklaringar till rambeslutet
- Proposition 2003/04:7 om överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder

¹ Rådets rambeslut den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF)

- Proposition 2005/06:137 (ändring i 4 kap. 2 § arresteringsorderlagen)
- Proposition 2010/11:158 (ändringar i anledning av ikraftträdandet av den nordiska arresteringsordern)
- Proposition 2012/13:156 (ändring avseende utevarodomar)
- Justitieutskottets betänkande 2003/04:JuU8, rskr. 2003/04:107
- Lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder
- Förordningen (2003:1179) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (från-förordningen)
- Förordningen (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (till-förordningen)
- Åklagarmyndighetens föreskrifter om internationellt samarbete (ÅFS 2007:12), 4 kap. Utlämning och överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder

Den utfärdade lagen överensstämmer inte helt med förslagen i propositionen (prop. 2003/04:7). Riksdagen beslutade andra övergångsbestämmelser till den nya lagen och till ändringarna i lagen (1957:668) om utlämning för brott (utlämningslagen). Riksdagen beslutade också en annan lydelse av 4 kap. 7 § tredje stycket avseende husrannsakan (Justitieutskottets betänkande 2003/04:JuU8 s.15-16, 20-23 och bilaga 3).

Den 1 juli 2006 trädde en ändring i 4 kap. 2 § arresteringsorderlagen i kraft. Lagändringen klargör att lagen är tillämplig oavsett en internationell efterlysning gjorts i Schengen Information System (SIS) eller i ett annat system för eftersökning av personer och som gäller utlämning eller överlämnande (i praktiken Interpol) och dessutom oavsett när efterlysningen gjorts (SFS 2006:348, prop.2005/06:137).

Den 16 oktober 2012 trädde ytterligare lagändringar i kraft. Förutom vissa anpassningar i anledning av den nordiska arresteringsordern, som trädde i kraft samma datum, innebär ändringarna i korthet att prövningstillstånd i hovrätten införs och att det tydliggörs att tidsfristen för handläggningen gäller även i de fall ett gripande inte skett, samt att kollusionsfara som grund för ett frihetsberövande är oberoende av om det saknas flyktofara eller inte (SFS 2011:1177, prop.2010/11:158).

Den 1 januari 2014 ändrades lagen till följd av att Sverige genomfört EU-rambeslutet om utevarodomar. Enligt en ny punkt 6 i 2 kap 3 § i arresteringsorderlagen får inte överlämnande beviljas baserat på en utevarodoma om inte den utfärdande myndigheten angett i arresteringsordern att någon av vissa givna förutsättningar, som framgår av artikel 4a.1 i rambeslutet, är för handen (SFS 2013:843, prop. 2012/13:156).

1.2 Huvuddrag

Följande kan sägas särskilt utmärka överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder.

- En arresteringsorder eller häktningsbeslut/dom som ligger till grund för arresteringsordern får inte ifrågasättas. Ingen bedömning får göras av om beslutet eller domen är uppenbart oriktigt.
- Överlämnande ska i princip ske. Det enda som kan hindra ett överlämnande är någon av vägransgrunderna i kapitel 2 i arresteringsorderlagen och ev. grundlagarna (se prop. 2003/04:7 sid. 70 ff).
- Häktningsbeslut eller dom behöver inte företes. Arresteringsordern räcker.
- Tingsrätten beslutar om överlämnande. Beslutet är överklagbart till hovrätten och Högsta domstolen.
- Åklagaren har en central roll. Åklagaren utreder ett ärende från början utan vare sig Justitiedepartementet eller riksåklagarens medverkan. Åklagaren sköter kontakterna med den utfärdande statens myndighet från det att ärendet aktualiseras i Sverige till dess att överlämnandet verkställts (och även därefter om det kommer in en framställning om tillstånd att lagföra för nya brott).
- Ett tidskrav gäller för handläggningen. Huvudregel är att tingsrätten ska fatta beslut senast 30 dagar från gripandet eller, vid samtycke, 10 dagar från det att samtycket gavs. Rambeslutet anger att det slutgiltiga beslutet ska fattas inom 60 dagar från gripandet. Fristen får förlängas med ytterligare 30 dagar (art.17 i rambeslutet).
- Den utfärdande statens lagstiftning är styrande för om brottet är sådant att överlämnade ska ske. Den utfärdande staten avgör om brottet är ett s.k. listbrott (se nedan 2.2.4). Att brottet klassificerats som listbrott innebär att den verkställande staten i princip inte kan vägra att överlämna under åberopande att gärningen inte utgör brott i den verkställande staten (inget krav på dubbel straffbarhet).
- Överlämnade kan inte vägras p.g.a. humanitära skäl. Vid allvarliga humanitära skäl kan verkställigheten av ett överlämnande dock skjutas upp (tillfälligt verkställighetshinder).
- Lagföring i Sverige avseende den brottslighet som arresteringsordern avser utgör hinder för överlämnande

1.3 Begrepp

Arresteringsorder - Med en arresteringsorder avses ett rättsligt avgörande, utfärdat av en rättslig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen, som innebär en begäran om att en rättslig myndighet i en annan sådan stat ska gripa och överlämna en eftersökt person för lagföring eller för verkställighet av en frihetsberövande påföljd.

Utfärdande rättslig myndighet - Den utfärdande rättsliga myndigheten är den rättsliga myndighet i den utfärdande medlemsstaten som är behörig att utfärda en europeisk arresteringsorder enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning.

Verkställande rättslig myndighet - Den verkställande rättsliga myndigheten är den rättsliga myndighet i den verkställande medlemsstaten som är behörig

att verkställa den europeiska arresteringsordern enligt den verkställande medlemsstatens lagstiftning.

Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat om den, enligt sin nationella lagstiftning, behöriga rättsliga myndigheten. Sverige har i sin förklaring till rådet angett svensk åklagare som utfärdande rättslig myndighet beträffande en europeisk arresteringsorder för lagföring och Rikspolisstyrelsen som utfärdande rättslig myndighet beträffande en europeisk arresteringsorder för verkställighet av straff eller annan frihetsberövande påföljd, samt åklagare och allmänna domstolar som verkställande rättsliga myndigheter. Av förklaringen framgår vidare ansvars- och arbetsfördelningen mellan åklagare och allmän domstol.

Ansvarig myndighet – Kriminalvården, Statens institutionsstyrelse och Socialstyrelsen

1.4 Direktkontakter

Rambeslutet om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna utgår från att kontakter ska ske direkt mellan utfärdande och verkställande myndigheter. Vid behov kan och bör det Europeiska rättsliga nätverket (EJN) användas, exempelvis för att ta reda på vart en arresteringsorder ska skickas eller vid språksvårigheter (se artikel 10.1 och 10.2 i rambeslutet). En förteckning över kontaktpunkterna i EJN finns på RÅNET under Brott & Straff/Internationellt samarbete/Europeiska Rättsliga Nätverket – EJN.

Se även EAW-Atlas som finns på EJN:s hemsida. I EAW-Atlas kan bl.a. adress m.m. till verkställande myndighet sökas. EJN:s hemsida kan nås via Rånet eller genom att klicka på följande länk (håll ner ctrl-tangenten samtidigt som du klickar på länken)

http://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_EAWAtlas.aspx

1.5 Lagens och förordningarnas tillämplighet

1.5.1 Allmänt

Arresteringsorderlagen gäller i förhållande till EU:s medlemsländer, förutom Danmark och Finland där istället den nordiska arresteringsordern gäller sedan den 16 oktober 2012. En europeisk arresteringsorder utfärdad i en annan nordisk stat ska, enligt 4 kap. 4 §, betraktas som en nordisk arresteringsorder om den eftersökte befinner sig i Sverige.

Enligt 4 kap. 2 § andra stycket arresteringsorderlagen ska en efterlysning som är registrerad i SIS eller i ett annat system för eftersökning av personer och som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds. Med "annat system för eftersökning etc." avses i praktiken Interpol. Detta innebär att arresteringsorderlagen ska tillämpas även om det ef-

terlysande EU-landet ännu inte utfärdat en europeisk arresteringsorder när personen grips.

Frankrike, Italien och Österrike har angett att de som verkställande stat kommer att tillämpa utlämningsystemet för brott som begåtts före ett visst datum (se artikel 32 i rambeslutet). För Frankrike gäller den 1 november 1993 och för Italien och Österrike den 7 augusti 2002. I dessa fall ska förordningen (1982:306) med vissa bestämmelser om utlämning för brott (utlämningsförordningen) tillämpas istället för förordningen (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (till-förordningen). Om den verkställande staten godtar en arresteringsorder som en framställning om utlämning behöver någon sådan framställning inte göras (10 § till-förordningen).

1.5.2 Medlemsländernas genomförande av rambeslutet om överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder

Den europeiska arresteringsordern tillämpas i förhållande till medlemsländerna i EU förutom Danmark och Finland. På det Europeiska rättsliga nätverkets (EJN) hemsida finns information om vad som gäller för den europeiska arresteringsordern i de andra medlemsländerna. Hemsidan kan nås via Rånet eller genom att klicka på följande länk <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/> (håll ner ctrl-tangenten samtidigt som du klickar på länken). På EJN:s hemsida nås informationen genom att (i) klicka på den gröna rutan Library (ii) därefter klicka på Legal Instruments, Legal Instruments adopted by the European Union, Framework Decisions (iii) välj European Arrest Warrant (EAW) i listan.

2 Överlämnande från Sverige

2.1 Det inledande skedet

2.1.1 En person grips p.g.a. en efterlysning i SIS

Arresteringsordern kan registreras i Schengen Information System (SIS) och Interpol som en internationell efterlysning eller skickas direkt till behörig åklagare (4 kap. 1 §). Ett ärende om överlämnande från Sverige handläggs som regel vid en internationell åklagarkammare. Om arresteringsordern avser brott inom Ekobrottsmyndighetens respektive någon av de nationella åklagarkamrarnas ansvarsområden, handläggs ärendet där (4 kap. 2 § ÅFS 2007:12).

Arresteringsordern ska vara skriven på svenska, danska, norska eller engelska eller vara åtföljd av en översättning till något av dessa språk (4 kap. 2 § första stycket). Arresteringsordern utgör en begäran om att en person ska gripas och överlämnas och de uppgifter som finns i arresteringsordern är i princip det material som kommer att ligga till grund för överlämnandet. Arresteringsordern ska alltså inte kompletteras med någon ytterligare begäran. En annan sak är att kompletterande uppgifter kan behövas från den utfärdande myndigheten.

En arresteringsorder ska enligt 1 kap. 4 § innehålla uppgifter om,

1. den eftersöktes identitet och nationalitet
2. namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den utfärdande myndigheten
3. en verkställbar dom, ett häktningsbeslut eller ett motsvarande verkställbart beslut
4. den brottsliga gärningen, med angivande av tid och plats för gärningen, en beskrivning av omständigheterna kring gärningen, samt den eftersöktes delaktighet i gärningen
5. brottsrubricering, samt om gärningen är sådan som anges i bilaga till denna lag
6. straffskalan för gärningen eller, om arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd, den påföljd som har dömts ut, och
7. om möjligt andra rättsliga konsekvenser av gärningen.

Avser arresteringsordern en dom som meddelats i den eftersöktes utevaro ska arresteringsordern (eller en bilaga till den) också innehålla information om att något av villkoren i artikel 4 a. 1 i rambeslutet är uppfyllt (se 2 kap. 3 § p. 6 i arresteringsorderlagen och nedan under 2.2.8).

Om en person som är eftersökt i SIS eller Interpol grips i Sverige tar den gripande polisen (eller tjänsteman vid tullen eller kustbevakningen) omedelbart kontakt med Enheten för internationellt polissamarbete (IPO) vid Rikspolisstyrelsen. IPO skickar omedelbart över de uppgifter om arresteringsordern som finns hos IPO till den gripande polisen (A- och M-formulären vad avser SIS). Vid gripandet har polisen i normalfallet endast uppgift om att personen ska gripas som efterlyst för utlämning/överlämnande. Uppgifterna i SIS och Interpol finns normalt på engelska, ibland endast franska. I det senare fallet kan IPO bistå med en snabböversättning. IPO sänder omedelbart ett meddelande till den utfärdande staten (i SIS sker detta i ett s.k. G-formulär) om att personen gripits och begär att den utfärdande myndigheten ska komma in med en översatt arresteringsorder. Sverige har i sin förklaring till rådet angett att detta bör ske inom någon eller några dagar.

Den eftersökte hörs av polisen (motsvarande förhör enligt 24 kap. 8 § rättegångsbalken) varefter åklagare kontaktas för beslut om den eftersökte ska anhållas eller släppas. Samtidigt påbörjas utredningen om förutsättningarna för ett överlämnande (4 kap. 3 § första stycket). Om den gripne anhålls måste åklagaren på vanligt sätt senast på tredje dagen kl.12.00 efter anhållandet ge in en häktningsframställning till tingsrätten. Se vidare nedan under 2.2.8 beträffande tvångsmedel.

2.1.2 En arresteringsorder inkommer direkt till svensk åklagare

I de fall den utfärdande myndigheten har skickat en arresteringsorder direkt till behörig åklagare blir handläggningen i viss mån annorlunda. Arresteringsordern ska redan då den inkommer vara översatt till ett av de språk som Sverige angett i sin förklaring (svenska, danska, norska eller engelska). Åklagaren går igenom arresteringsordern och har därefter att ta ställning till om frihetsberövande ska ske (se avsnitt 2.2.8) och även om det finns behov av komplettering. Eftersom IPO normalt inte är involverat vid en direktskickad arresteringsorder måste åklagaren underrätta IPO när den eftersökte frihetsberövas (eller när utredningen påbörjas i ett frifotsfall). Därmed ges IPO

möjlighet att i god tid förbereda de åtgärder som ska vidtas om den eftersökte så småningom ska överlämnas.

2.1.3 En europeisk arresteringsorder utfärdad i ett annat nordiskt land

Om den europeiska arresteringsordern utfärdats i Danmark eller Finland (och på sikt Island och Norge) så tillämpas inte denna lag, utan istället lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder (se Handboken Överlämnande enligt en nordisk arresteringsorder).

2.2 Utredningen

2.2.1 Allmänt

Vid utredningen tillämpas bestämmelserna om förundersökning i brottmål (4 kap. 3 § andra stycket). I bilaga 1 finns en checklista för olika åtgärder som kan bli aktuella initialt och under utredningen.

2.2.2 Sekretess och stängda dörrar

Under handläggningen av ett ärende om överlämnande från Sverige kan 18 kap. 17 § och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) åberopas som skydd för uppgifterna i ärendet. Detta medför att det är möjligt att precis som under en vanlig förundersökning hålla domstolsförhandling inom stängda dörrar². När uppgifter hänförliga till utländsk förundersökning vill skyddas är det alltså inte den vanliga sekretessbestämmelsen i 18 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen som ska åberopas, utan 18 kap. 17 § samma lag. Den senare bestämmelsen har i förhållande till 18 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen ett annorlunda utformat skaderekvisit och medför att i många fall sekretess kan antas föreligga³.

2.2.3 Tidsfrister

Utredningen ska bedrivas med skyndsamhet. Åklagaren har ingen egen tidsfrist men ska beakta den frist som gäller för tingsrätten enligt 5 kap. 3 § (4 kap. 3 § tredje stycket). Enligt 5 kap. 3 § ska tingsrätten fatta beslut senast trettio dagar efter gripandet eller om ett gripande inte skett, senast trettio dagar efter det att den eftersökte har underrättats om innehållet i arresteringsordern. Vid samtycke ska beslutet meddelas senast tio dagar från det att samtycket lämnades (se nedan under 2.3.3).

2.2.4 Förutsättningar för överlämnande

Överlämnande kan ske för lagföring eller för straffverkställighet. En grundläggande förutsättning för överlämnande är att gärningen motsvarar brott

² Enligt 5 kap. 1 § rättegångsbalken får förhandling hållas inom stängda dörrar om sekretess gäller enligt 18 kap. 17 § eller 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

³ Prop. 1999/2000:61, s. 161 f.f. och s. 209 samt prop. 2003/04:7, s. 154 f. och s. 216

enligt svensk lag. För överlämnande för lagföring gäller dessutom att det för brottet är föreskrivet en frihetsberövande påföljd om minst ett år enligt den utfärdande statens lagstiftning (2 kap. 2 § första stycket 1). Vid överlämnande för straffverkställighet krävs det att den utdömda frihetsberövande påföljden är minst fyra månader (2 kap. 2 § första stycket 2). Om den eftersökte är dömd för flera gärningar är det tillräckligt att den utdömda påföljden sammanlagt uppgår till minst 4 månader (NJA 2005 s. 897). Det har vidare ingen betydelse hur stor del av påföljden som återstår att verkställa (prop. 2003/04:7 sid.172).

Om en arresteringsorder, som avser överlämnande för straffverkställighet, omfattar flera gärningar och överlämnande inte är möjligt för alla gärningar, måste det utredas om den utfärdande statens regelverk gör det möjligt att från straffverkställighet avskilja den del av påföljden som belöper på den eller de gärningar för vilka överlämnande inte kan ske. Om detta är möjligt kan överlämnande beviljas för återstående gärningar. Om avskiljande däremot inte kan ske är det i nuläget oklart om överlämnande kan ske (se NJA 2005 s. 897).

Om den utfärdande staten har angett att brottet är ett s.k. listbrott (listan finns intagen som bilaga till lagen) och det för brottet är föreskrivet en frihetsberövande påföljd om tre år eller mer enligt den utfärdande statens lagstiftning får Sverige inte åberopa att gärningen inte utgör brott enligt svensk lag som grund för avslag (2 kap. 1 § andra stycket). Om gärningen är begången helt eller delvis i Sverige gäller dock kravet på dubbel straffbarhet även om brottet är ett listbrott (2 kap 5 § 7).

Sverige tillämpar s.k. accessoriskt överlämnande. Detta innebär att om överlämnande beviljas för en gärning som avses i 2 kap. 2 § första eller andra styckena kan överlämnande ske även för annat brott som inte uppfyller de grundläggande kraven på gärningen (2 kap. 2 § tredje stycket).

Åklagaren ska under utredningen bl.a. ta reda på om det finns några hinder mot överlämnande enligt 2 kap. arresteringsorderlagen. Som nämnts ovan (avsnitt 1.1) bygger rambeslutet på principen om ömsesidigt erkännande. Utgångspunkten är att överlämnande ska ske. Någon diskretionär prövning av om överlämnande ska ske eller inte får inte göras. Endast om något av de fall som anges i 2 kap. är aktuellt får överlämnande vägras.

Därutöver kan grundlagarna utgöra hinder mot överlämnande. Det som i första hand kan bli aktuellt är tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen. Om överlämnande begärs för en gärning på någon av dessa grundlagars område ska Justitiekanslern kontaktas (5 § från-förordningen). I tveksamma fall bör samråd ske med rättsavdelningen.

En skillnad mot utlämningssystemet är att en arresteringsorder och ett häktningsbeslut inte får ifrågasättas. Det får således inte göras någon bedömning av om det finns sannolika skäl för att den eftersökte begått brottet eller om ett häktningsbeslut är uppenbart oriktig (jfr. 9 § tredje stycket lagen (1957:668) om utlämning för brott). Den verkställande myndigheten kommer inte ens att ha tillgång till ett häktningsbeslut eller en dom, utan ska

godta en uppgift i arresteringsordern om att det finns ett sådant beslut eller en dom.

Humanitära skäl utgör ingen grund för avslag. Däremot kan verkställandet av ett beslut om överlämnande skjutas upp vid allvarliga humanitära skäl (se 6 kap. 1 § och 2 § och avsnitt 2.4.3 nedan).

Om en arresteringsorder till form eller innehåll är så bristfällig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för en prövning av frågan om överlämnande kan åklagaren förelägga den utfärdande myndigheten att inkomma med komplettering. Inkommer ingen komplettering inom den förelagda tiden kan åklagaren avslå begäran om överlämnande på denna grund (2 kap. 3 § 1). Detta är det enda fall där åklagaren är behörig att avslå en begäran om överlämnande. I alla övriga fall beslutar tingsrätten, på framställan från åklagaren, se nedan under 2.3.

Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.

Enligt 2 kap. 4 § 2 får överlämnande inte beviljas om det skulle strida mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller de tilläggsprotokoll till konventionen som gäller som lag här i landet. Av Högsta domstolens avgörande NJA 2007 s. 168 framgår bl.a. att utrymmet för att vägra överlämnande med hänsyn till artikel 6.1 i konventionen (rätten till en rättvis rättegång inom skälig tid) är mycket begränsat.

2.2.5 Samtycke och medgivande om avstående från specialitetsprincipen

Den eftersökte ska enligt 4 kap. 9 § tillfrågas om han eller hon samtycker till att överlämnas och medger att i den utfärdande medlemsstaten lagföras eller straffas för gärningar som har begåtts före överlämnandet (medgivande om avsteg från specialitetsprincipen). Samtycke innebär följande

- Förhandling behöver inte hållas (5 kap. 2 §).
- Beslut om överlämnande ska fattas inom 10 dagar från det att samtycket gavs (5 kap. 3 §).
- Ett beslut om överlämnande kan inte överklagas (5 kap. 9 §).

I 10 § från-förordningen ges de närmare förutsättningarna för ett samtycke och medgivande. Samtycket/medgivandet tas upp på en blankett som fastställts av riksåklagaren. Blanketten finns i Wåns/Cåbra, se bilaga 2. Samtycket/medgivandet ska lämnas till åklagaren. Om åklagaren är närvarande på telefon eller video tar den polisman som anlitas på plats hand om samtyckesblanketten och ser till att den blir korrekt ifylld och undertecknad. På blanketten ska antecknas vilka åtgärder som vidtagits för att kontrollera att den eftersökte har förstått innebörden av samtycket och medgivandet.

Ett samtycke kan återkallas till dess rätten fattat beslut i fråga om överlämnande. Ett medgivande kan återkallas till dess överlämnandet har verkställts. Återkallelsen ska göras skriftligen och kan göras till åklagare eller till en polisman. På den blankett som används då samtycke och medgivande lämnas

finns även utrymme för återkallelse. Återkallelsen bör om möjligt ske på den ursprungliga blankett där samtycket och medgivandet gavs.

I samband med att ett beslut om överlämnande verkställs ska åklagaren underrätta den utfärdande myndigheten om den eftersökte samtyckt till överlämnande och avstått från specialitetsprincipens skydd, (10 § tredje stycket från-förordningen) – En blankett för underrättelsen finns i Wåns/Cåbra, se bilaga 5. Kopia av underrättelsen ska sändas till rättsavdelningen (4 kap. 3 §, ÅFS 2007:12) (om den skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas).

2.2.6 Svenska medborgare

Det finns vissa särregler för svenska medborgare. Det är åklagarens uppgift att utreda huruvida särreglerna ska tillämpas (den eftersökte ska enligt 6 och 8 §§ från-förordningen tillfrågas om detta).

Överlämnande för lagföring

En svensk medborgare som begärs överlämnad för lagföring kan enligt 3 kap. 2 § första stycket begära att bli återförd till Sverige för att verkställa ett frihetsberövande straff som döms ut i den utfärdande staten. Se dock undantaget i 3 kap. 2 § andra stycket. En begäran ska lämnas till åklagaren eller - på uppdrag av åklagaren - en polisman som biträder vid utredningen. Begäran ska lämnas skriftligen på ett formulär som fastställts av riksåklagaren och som finns i Wåns/Cåbra (8 § från-förordningen) se bilaga 2a. Den eftersökte ska upplysas om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige. Information om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige ges i bilagan till formuläret.

Om den eftersökte begär att få verkställa ett frihetsberövande straff i Sverige är det åklagarens uppgift att införskaffa garantier från den utfärdande myndigheten, som sedan presenteras för rätten. Följande bör dock uppmärksammas. I 5 kap. 6 § första stycket föreskrivs att - om garantier lämnats av en utländsk myndighet - rätten i sitt beslut ska ange att det är ett villkor för överlämnande att garantierna kommer att uppfyllas. Denna formulering har av vissa domstolar tolkats så att ett beslut om överlämnande alltid måste förenas med villkor om återförande om sådana garantier har lämnats. På grund härav bör så fort undantaget i 3 kap. 2 § andra stycket kan bli aktuellt att tillämpa, garantier inte inhämtas i förväg. Åklagaren bör klargöra för rätten varför så inte skett och också förklara sig beredd att införskaffa garantier om rätten skulle komma fram till att ett överlämnande förutsätter sådana.

Åklagaren ska underrätta den utfärdande myndigheten om att myndigheten ska kontakta Justitiedepartementet (BIRS) när återförandet kan äga rum (13 § från-förordningen) - En blankett för underrättelsen finns i Wåns/Cåbra, se bilaga 5. När beslutet vunnit laga kraft ska domstolen sända en kopia av beslutet till (Justitiedepartementet/BIRS).

Om någon som är svensk medborgare eller som är folkbokförd i Sverige har överlämnats, ska dessutom åklagaren sända en kopia av beslutet om över-

lämnande till Justitiedepartementet/BIRS (ett missiv för underrättelse till Justitiedepartementet/BIRS finns i Wåns/Cåbra, [se bilaga 2b](#)).

Överlämnande för straffverkställighet

En svensk medborgare som begärs överlämnad för verkställighet av en frihetsberövande påföljd kan begära att påföljden istället ska avtjänas i Sverige. Om en sådan begäran gjorts får, enligt 2 kap. 6 § första stycket, överlämnande inte beviljas. Se dock undantaget i 2 kap. 6 § andra stycket. En begäran ska lämnas till åklagaren eller - på uppdrag av åklagaren - en polisman som biträder vid utredningen. Begäran ska lämnas skriftligen på ett formulär som fastställts av riksåklagaren och som finns i Wåns/Cåbra (6 § frånförordningen) [se bilaga 2c](#). Den eftersökte ska upplysas om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige. Information om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige ges i bilagan till formuläret.

När en begäran framställts ska åklagaren omedelbart underrätta den utfärdande myndigheten om den eftersöktes begäran (7 § första stycket frånförordningen). Åklagaren ska vidare underrätta den ansvariga myndigheten, dvs. Kriminalvården (Kriminalvården, HK@kriminalvarden.se), Statens institutionsstyrelse eller Socialstyrelsen. Detta ska ske, dels då begäran lämnats, dels omedelbart då rätten fattat beslut om att avslå en begäran om överlämnande på denna grund (7 § andra och tredje stycket frånförordningen). Arresteringsordern bifogas underrättelsen till Kriminalvården.

Om den ansvariga myndigheten fattat beslut om förvar enligt 7 kap. 1 § ska åklagaren underrättas.

Det förhållandet att en svensk medborgare begär att få avtjäna ett frihetsberövande straff i Sverige enligt 2 kap. 6 § innebär inte att det kan antas att förutsättningar för överlämnande saknas (se prop. 2003/04:7 sid 187). En sådan begäran hindrar således inte att frihetsberövande sker (se 4 kap. 5 §).

Preskription

Om brottet är preskriberat får en svensk medborgare inte överlämnas (2 kap. 5 § 6). Detta gäller oavsett brottet är ett s.k. listbrott eller inte (se avsnitt 2.2.3. angående listbrott).

2.2.7 Unga lagöverträdare

Överlämnande kan ske även beträffande unga lagöverträdare, dvs. personer som fyllt 15 år men inte 18 år då gärningen ägde rum (jfr. 2 kap. 4 § 1). Förutom andra bestämmelser om förundersökning i brottmål, framför allt rättegångsbalken, tillämpas även lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare (se bl.a. prop. 2003/04:7 sid 111 och 184f).

Om en ung lagöverträdare begärs överlämnad från Sverige måste åklagaren särskilt undersöka vilka möjligheter som finns att istället lagföra gärningen i Sverige (4 kap. 3 § första stycket, andra meningen). Utgångspunkten är att lagföringen ska ske i Sverige om detta är möjligt (se. prop. 2003/04:7 sid. 179). Om lagföringen sker i Sverige utgör det hinder mot överlämnande enligt 2 kap. 5 § 5.

Personella tvångsmedel avseende unga lagöverträdare får endast användas om det föreligger synnerliga skäl (4 kap. 5 § tredje stycket).

Den unge ska enligt 4 kap. 8 § alltid ha en offentlig försvarare.

Det förhållandet att den eftersökte är under 18 år kan utgöra skäl för att verkställigheten av ett beslut om överlämnade skjuts upp (se avsnitt 2.4.3 nedan och prop. 2003/04:7 sid. 198f).

2.2.8 Utevarodom

Ett överlämnande från Sverige för verkställighet får inte beviljas för en utevarodom om inte den utfärdande myndigheten angett i arresteringsordern att någon av vissa givna förutsättningar, som framgår av artikel 4a.1 i rambeslutet är för handen (2 kap 3 § punkt 6)⁴. Exempel på en sådan omständighet som gör att en utevarodom kan ligga till grund för överlämnande är att den eftersökte delgetts kallelse till den förhandling som ledde till utevarodomen och i kallelsen underrättats om att dom kan komma att meddelas i dennes utevaro (se artikel 4a.1 punkt a).

När arresteringsordern baseras på en utevarodom ska den utfärdande myndigheten i ruta d) i formuläret för europeisk arresteringsorder bekräfta att något av villkoren för ett avgörande i utevaro är uppfyllt. Den verkställande myndigheten ska då inte göra någon egen materiell prövning, t.ex. av om den berörda personen i det enskilda fallet i god tid har underrättats om tid och plats för förhandlingen (se prop 2012/13:156 sid. 27 f).

Regeln om utevarodomar i 2 kap 3 § punkt 6 i lagen om europeisk arresteringsorder trädde i kraft den 1 januari 2014. Några övergångsbestämmelser till lagändringarna finns inte, vilket innebär att de nya reglerna gäller även i förhållande till EU-stat som inte genomfört rambeslutet om verkställighet av utevarodomar. Vidare ska de nya reglerna tillämpas även beträffande utevarodomar som meddelats innan rambeslutet genomfördes i det andra landet. Även i fall då det rör sig om en arresteringsorder från ett land som inte genomfört rambeslutet eller från ett land som numera genomfört rambeslutet men där arresteringsordern utfärdats dessförinnan, måste således den svenska domstolen ha information om vilken av de givna förutsättningarna i artikel 4a.1 i rambeslutet som är för handen. Detta innebär att åklagaren kan behöva begära att den utfärdande myndigheten kompletterar arresteringsordern med sådan information innan ärendet avgörs.

Enligt 4 § andra stycket från-förordningen ska åklagaren bistå den eftersökte med en begäran om att få del av utevarodomen från den utfärdande

⁴ Artikel 4a.1 i rambeslutet om den europeiska arresteringsordern har lagts till genom rambeslutet (2009/299/RIF) om verkställighet av utevarodomar (EUT L 81, 27.3.2009 s. 24).

myndigheten, i de fall då rätt till förnyad prövning föreligger efter ett överlämnande (se art. 4a. 2 i rambeslutet).

2.2.9 Personella tvångsmedel

Förutsättningar för anhållande

Det föreligger en presumtion för att en eftersökt person ska vara frihetsberövad i Sverige då ett ärende om överlämnande handläggs (se prop. 2003/04:7 sid 116). Som huvudregel ska den eftersökte anhållas. Endast ifall det kan antas att det saknas förutsättningar för ett överlämnande eller om flyktfara inte föreligger ska anhållande inte ske. Även om det inte föreligger någon flyktfara ska anhållande ske vid kollusionsfara (4 kap. 5 § första och andra styckena).

Presumtionen för anhållande gäller inte för en eftersökt som inte fyllt 18 år. I sådana fall krävs det synnerliga skäl för att anhållande ska få ske (4 kap. 5 § tredje stycket).

Reseförbud, anmälningsskyldighet och övervakning

Även om det finns skäl för anhållande ska detta inte ske om det är tillräckligt att den eftersökte meddelas reseförbud och/eller föreskrivs anmälningsskyldighet. Dessutom ska 24 kap. 4 § om övervakning tillämpas. Eftersom anhållande alltid ska ske så fort det finns flyktfara, samtidigt som en förutsättning för att reseförbud och anmälningsskyldighet ska få användas är att det föreligger flyktfara, torde det egentliga utrymmet för att tillämpa reseförbud och flyktfara vara synnerligen begränsat, åtminstone för en person som fyllt 18 år (se 25 kap. 1 § rättegångsbalken). I praktiken har dock reseförbud och anmälningsskyldighet förekommit i fall där flyktfaran bedömts vara liten, exempelvis beträffande en svensk medborgare med fasta förhållanden i landet.

Restriktioner

Om det föreligger kollusionsfara kan åklagaren besluta om restriktioner avseende den eftersöktes kontakter med omvärlden. Samma regler som gäller i övrigt i en svensk förundersökning tillämpas (4 kap. 3 § andra stycket). Ett beslut om restriktioner förutsätter inte att det finns en begäran från den utfärdande myndigheten. I ett inledande skede av en utredning torde det ofta heller inte vara möjligt att få besked från det andra landet tillräckligt snabbt. Åklagaren bör vara uppmärksam på att den utfärdande myndigheten inte med säkerhet har klart för sig att det i Sverige krävs ett beslut för att den misstänkte/eftersökte inte ska kunna ha kontakt med omvärlden. Åklagaren bör så fort som möjligt ta kontakt med den utfärdande myndigheten för att klargöra behovet av restriktioner (se prop. 2003/04:7 sid 118 och 187). Rättens tillstånd till restriktioner krävs i samband med att den eftersökte häktas (24 kap. 5a § rättegångsbalken).

Gripande och häktning

Om det finns skäl för ett anhållande har en polisman eller en tjänsteman vid Tullverket eller Kustbevakningen rätt att i brådskande fall gripa den eftersökte (4 kap. 5 § femte stycket).

För rättsens beslut om häktning gäller samma materiella förutsättningar som för ett anhållande (4 kap. 6 § första stycket).

Förfarandet

Av 4 kap 6 § framgår att samma regler som vid motsvarande åtgärd under en svensk förundersökning ska tillämpas efter det att en eftersökt person gripits. Det gäller bl.a. följande bestämmelser i 24 kap. rättegångsbalken. Polisen ska skyndsamt anmäla gripandet till åklagare för beslut om den eftersökte ska anhållas eller släppas (8 §). Om anhållningsbeslutet inte hävs ska åklagaren göra häktningsframställning senast kl.12.00 tredje dagen efter anhållningsbeslutet (12 §). Rätten ska hålla förhandling utan dröjsmål och aldrig senare än fyra dygn efter gripandet eller ett verkställt anhållningsbeslut (13 §). Beslut i häktningsfrågan ska meddelas omedelbart därefter (16 §).

Omprövning

Även 24 kap. 18 § rättegångsbalken ska tillämpas, dock inte vad som sägs om tid för väckande av åtal. Detta innebär att omhäktningförhandling ska hållas inom var fjortonde dag om en sådan förhandling inte uppenbart skulle vara utan betydelse (prop. 2003/04:7 sid 188). Eftersom det inte ska väckas något åtal bör det ankomma på rätten att ex. officio ta ställning till om det ska hållas någon förhandling. I praktiken torde parternas inställning inhämtas innan rätten tar ställning i frågan om förhandling uppenbart skulle vara utan betydelse.

Överklagande

Ett häktningsbeslutet kan överklagas till hovrätten och Högsta domstolen enligt vanliga regler (prop. 2003/04:7 sid 119).

Upphävande av frihetsberövande

Ett beslut om anhållande eller häktning ska upphävas om ett fortsatt frihetsberövande skulle vara oskäligt med hänsyn till den tid som det pågått och den påföljd som dömts ut eller kan komma att dömas ut (4 kap. 6 § andra stycket). Ett exempel är när det finns risk att frihetsberövandet skulle bli längre än den påföljd som dömts ut i den andra staten.

Upphävande ska också ske om verkställighet inte sker inom rätt tid eller om arresteringsordern återkallas (6 kap. 6 §). Se vidare nedan under avsnitt 2.4.4 beträffande upphävande av beslut om överlämnande p.g.a. försuttna tidsfrister.

I fråga om vem som får upphäva ett tvångsmedelsbeslut gäller rättegångsbalkens bestämmelser (prop. 2003/04:8 sid. 189). Det bör tolkas så att åklagaren har behörighet att häva häktningsbeslutet fram till dess att tingsrättens prövning av överlämnandefrågan har begärts (jfr. att åklagaren enligt 24 kap 20 § andra stycket rättegångsbalken är behörig att häva häktningsbeslutet till dess att åtal har väckts).

Anhållande i frånvaro och personell husrannsakan

Om åklagaren inlett en utredning enligt 4 kap. 3 § första stycket kan han med stöd av 4 kap. 3 § andra stycket (som hänvisar till bestämmelserna om förundersökning i brottmål) besluta att den eftersökte ska anhållas i sin frånvaro och även att personell husrannsakan ska ske för att eftersöka honom.

Tvångsmedlet vid rättens beslut och tiden därefter

I samband med att rätten beslutar i fråga om överlämnandet ska den pröva om beslut om tvångsmedel ska gälla till dess beslutet om överlämnande verkställts (5 kap. 7 § första meningen). Skulle verkställigheten dra ut på tiden kan den eftersökte begära att tingsrätten prövar tvångsmedlet inom tre veckor från det att beslut i frågan senast meddelats (6 kap. 3 §). Regeln anger inom vilken tid den eftersökte har rätt att få saken prövad. Bestämmelsen innebär inte att den eftersökte förlorar rätten till omprövning om det begärs senare än tre veckor efter det att frågan senast prövades.

Beslut om personella tvångsmedel efter rättens beslut om överlämnande

Tingsrätten (inte hovrätten eller högsta domstolen) får besluta om tvångsmedel även efter det att ett beslut om att överlämna fattats, dvs. i frifotsfallen, om en fråga om tvångsmedel uppkommer efter det att tingsrätt, hovrätt eller Högsta domstolen beslutat om överlämnande (5 kap. 7 § andra meningen).

2.2.10 Reella tvångsmedel (prop.2003/04:7 sid 121 och 189)

Allmänt

När åklagaren inlett en utredning enligt 4 kap. 3 § andra stycket tillämpas bestämmelserna om förundersökning i brottmål. Åklagaren kan således med stöd av denna bestämmelse besluta om beslag eller husrannsakan om detta behövs för att förutsättningarna för överlämnande ska kunna utredas.

I 4 kap 7 § finns vissa bestämmelser om beslag och reell husrannsakan. Dessa regler har i första hand tillkommit för att åtgärder ska kunna vidtas i syfte att hjälpa den utfärdande myndigheten i dess brottsutredning. Bestämmelsen torde till sin lydelse också bli aktuell om en sådan åtgärd vidtagits med stöd av 4 kap. 3 § andra stycket, dvs. för att utreda förutsättningarna för ett överlämnande.

Ansökan om beslag (4 kap 7 § första stycket)

Om den utfärdande myndigheten ansöker om beslag av föremål som

- kan tjäna som bevis i den kommande rättegången (ha betydelse för utredningen om gärningen)
- kan antas vara fränhänt annan genom brott eller
- som kan antas vara förverkade på grund av brott

ska en sådan begäran handläggas enligt lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål (LIRB). Detta innebär bl.a. att beslaget omedelbart ska anmälas till rätten enligt 4 kap. 16 § andra stycket LIRB. Rätten ska enligt 4 kap. 21 § samma lag pröva om beslaget är lagligen grundat och om det ska överlämnas till den andra staten. Lämpligen bör detta om möjligt ske

redan i anslutning till att häktningsfrågan prövas; därmed ökar förutsättningarna för att beslaget kan överlämnas senast samtidigt med att den eftersökte överlämnas.

Beslag på eget initiativ (4 kap 7 § andra stycket)

Även utan en ansökan från den utländska myndigheten om beslag kan åklagaren alternativt den som griper den eftersökte (polis, tull- eller kustbevakningstjänsteman) ta föremål i beslag på eget initiativ. Förutsättningen är att ett sådant föremål påträffats. Husrannsakan för eftersökande av sådant beslag är således inte möjligt (se dock nedan). Liksom vid en ansökan från den utländska myndigheten tillämpas 4 kap. 16 § LIRB. Även i dessa fall ska beslaget således omedelbart anmälas till rätten som ska pröva om det är lagligen grundat och om det ska överlämnas till den andra staten. Om det är polisen som fattat beslut om beslaget torde en anmälan först skyndsamt göras till åklagaren (jfr. 27 kap. 4 § tredje stycket rättegångsbalken) som i sin tur anmäler beslaget till rätten.

Husrannsakan

Husrannsakan för eftersökande av bevis, föremål som kan antas vara fränhänt annan genom brott eller förverkade, och som sålunda inte avser utredningen om frågan om förutsättningarna för överlämnande, förutsätter normalt att den utfärdande myndigheten ansöker om detta, varefter LIRB tillämpas. I samband med frihetsberövandet av den eftersökte får emellertid, enligt 4 kap 7 § tredje stycket, husrannsakan ske på eget initiativ för att söka efter föremål som får tas i beslag. Ett exempel där behov snabbt kan uppstå av beslag är då den eftersökte grips och det finns anledning att söka efter föremål i bakluckan till en bil i vilken den eftersökte påträffas. Bestämmelsens tillämpningsområde är inte begränsat till den plats där frihetsberövandet sker. Avgörande är istället om det finns möjlighet att kontakta den utfärdande myndigheten inom den tid som krävs för att syftet med åtgärden inte ska gå förlorad (se JuU 2003/04:8 sid 15f)

En förutsättning för att polis eller tjänsteman vid Tullverket eller Kustbevakningen ska få göra husrannsakan är att det är fara i dröjsmål.

2.3 Tingsrättens prövning av om överlämnande ska ske

2.3.1 Allmänt

När utredningen är klar ska åklagaren ge in en framställan till tingsrätten och begära att rätten ska pröva frågan om överlämnande (5 kap. 1 §). I samband därmed ges protokollet med utredningen in till tingsrätten. En blankett för framställan finns i Wåns/Cåbra, se [bilaga 3](#). I framställan ska åklagaren redovisa de omständigheterna som är relevanta i ärendet. I [bilaga 4](#) finns en checklista för framställan till rätten.

I rätten agerar åklagaren på den utfärdande statens vägnar, medan den eftersökte personens intresse i första hand tas om hand av den offentliga försvararen. Eftersom åklagaren dessutom har den utredande rollen är det också åklagarens uppgift att föra fram tveksamheter i förutsättningarna för ett

överlämnande. Sådana tveksamheter eller mer eller mindre klara hinder ska givetvis redovisas till rätten.

2.3.2 Förhandling

Tingsrätten ska normalt hålla en förhandling.

Förhandling behöver dock inte hållas

- om den eftersökte samtyckt till att överlämnas
- om det är uppenbart att överlämnande inte ska beviljas
- om den eftersökte begär att ärendet avgörs på handlingarna (5 kap. 2 § andra stycket)

2.3.3 Tidsfrister

Senast 30 dagar efter det att den eftersökte gripits - eller om ett gripande inte skett, från det att den eftersökte har underrättats om innehållet i arresteringsordern - ska tingsrätten meddela sitt beslut i överlämnande-frågan. Vid samtycke är tidsfristen 10 dagar efter det att samtycket avgetts. Vid särskilda skäl får beslutet meddelas senare (5 kap. 3 §).

Om frågan om överlämnande inte har avgjorts genom ett beslut som har vunnit laga kraft inom 60 dagar från det att den eftersökte greps eller 10 dagar från det att den eftersökte samtyckte till överlämnande ska åklagaren underrätta den utfärdande myndigheten och ange skälen till tidsutdräkten (12 § första stycket från-förordningen). Om ytterligare 30 dagar från någon av de ovan nämnda tidpunkterna förflyter utan att det finns ett lagakraftvunnet beslut ska åklagaren ånyo underrätta den utfärdande myndigheten (12 § andra stycket från-förordningen). I det senare fallet, dvs. om 90 dagar förflutit från gripandet, ska kopia av underrättelsen till den utfärdande myndigheten sändas till rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli (4 kap 4 § ÅFS 2007:12) (om den skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas). Anledningen till att rättsavdelningen underrättas är att rättsavdelningen i sin tur ser till att Eurojust underrättas enligt vad som föreskrivs i artikel 17.7 i rambeslutet.

2.3.4 Överklagande

Vanliga regler för överklagande av ett slutligt beslut tillämpas. Tingsrättens beslut får således överklagas till hovrätten inom tre veckor och hovrättens beslut överklagas till Högsta domstolen inom fyra veckor från hovrättens beslut. En prövning i hovrätten och Högsta domstolen förutsätter prövningstillstånd. Endast riksåklagaren är behörig att föra talan i Högsta domstolen. Om ett ärende om överlämnande aktualiseras för behandling i Högsta domstolen tillämpas samma rutiner som gäller för riksåklagarens övriga verksamhet i Högsta domstolen med följande undantag. Eftersom det inte finns något berört utvecklingscentrum enligt vad som föreskrivs i 4 § ÅFS 2005:2 skickas begäran om överklagande med en redovisning av skälen för prövningstillstånd istället direkt till rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli (om begäran skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas). Rättsavdelningen kan givetvis kontaktas även för samråd innan en formell begäran görs.

Så fort ett ärende överklagas till Högsta domstolen kommer Högsta domstolen att påbörja handläggningen. Överklagandetidens utgång kommer således inte att avvaktas. När Högsta domstolen fattar slutligt beslut i ärendet skickar domstolen samma dag beslutet per fax både till riksåklagarens kansli och till handläggande lokal åklagare.

2.3.5 Konkurrerande arresteringsorder

Om det inkommer flera arresteringsorder - europeiska eller nordiska - från olika länder avseende samma person, ska handläggningen av dessa samordnas och prövning göras vid den tingsrätt som ska handlägga det först inkomna ärendet.

Vid prövningen av vilken arresteringsorder som ska beviljas ska särskilt beaktas gärningarnas beskaffenhet och platsen där de ägt rum, de tidpunkter då respektive arresteringsorder utfärdades samt om de avser lagföring eller verkställighet av en frihetsberövande påföljd.

Om tingsrätten eller hovrätten hunnit pröva en först inkommen arresteringsorder men beslutet inte vunnit laga kraft när ytterligare en arresteringsorder inkommer, bör åklagaren hos högre rätt begära att ärendena ska prövas i ett sammanhang i tingsrätten. Om det är hovrätten som beslutat tas kontakt med rättsavdelningen.

Om den konkurrerande framställningen avser utlämning till ett land utanför Norden och EU eller till en tribunal eller överlämnande till den Internationella brottmålsdomstolen i Haag (ICC), ska ärendet om överlämnande enligt den europeiska arresteringsordern avvakta utgången av det förra.

2.3.6 En ny arresteringsorder inkommer från samma land när frågan redan prövats av tingsrätt eller hovrätt.

Om det inkommer en ny arresteringsorder från samma utfärdande stat avseende en gärning som inte omfattas av den först inkomna arresteringsordern och ärendet då redan hunnit avgöras i tingsrätt eller hovrätt bör – i avsaknad av uttrycklig reglering - situationen lösas på så sätt att den nya arresteringsordern behandlas som en begäran om utvidgat överlämnande enligt 6 kap. 8 §. Det förhållandet att en senare inkommen arresteringsorder inte hunnit slutbehandlas när det finns ett lagkraftvunnet beslut om överlämnande i anledning av en tidigare inkommen arresteringsorder kan inte anses utgöra hinder mot verkställighet.

2.3.7 Arresteringsordern återkallas

Om arresteringsordern återkallas ska den eftersökte försättas på fri fot (6 kap 6 § andra meningen, se 2.2.9 *Upphävande av frihetsberövande*).

Om arresteringsordern återkallas innan åklagaren begärt prövning hos tingsrätten kan åklagaren själv avskryva ärendet. Om prövning har begärts, men inget beslut meddelats av tingsrätten, återkallar åklagaren talan och inväntar tingsrättens beslut innan åklagaren avskriver sitt ärende.

Om arresteringsordern återkallas efter det att tingsrätten eller hovrätten beslutat att överlämnande ska ske och beslutet inte har vunnit laga kraft, måste åklagaren omedelbart agera för att få beslutet upphävt. Om beslutet är överklagat vänder sig åklagaren till hovrätten respektive tar kontakt med rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli som i sin tur vänder sig till Högsta domstolen. Om överklagande inte skett kan frågan om att beslutet ska upphävas hanteras genom att överklagande sker. För det fall laga kraft är nära förestående kan det dock vara mer lämpligt att avvakta att beslutet vinner laga kraft. När beslutet vunnit laga kraft kan den beslutande domstolen upphäva beslutet enligt 6 kap 7 § 2 (se nedan), vilket kan gå snabbare än en överklagandeprocess.

Om återkallelse sker efter det att beslutet om överlämnande har vunnit laga kraft följer av 6 kap. 7 § 2 att åklagaren ska begära att den domstol som fattat beslutet upphäver beslutet.

2.4 Ett beslut om överlämnande verkställs

2.4.1 Allmänt

Ett beslut om överlämnande ska verkställas inom 10 dagar från det att beslutet vann laga kraft (6 kap. 1 §) om inte rätten bestämt annorlunda, se nedan. Om exempelvis beslutet vinner laga kraft en måndag ska verkställighet ske senast på torsdag påföljande vecka. Om den eftersökte avgett nöjdförklaring får beslutet verkställas trots att det inte vunnit laga kraft (6 kap. 4 §). 10-dagarsfristen börjar dock inte att löpa förrän beslutet vinner laga kraft i sin helhet. Enligt 3 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid ska den som tagit emot en nöjdförklaring omedelbart underrätta åklagaren om detta.

Angående åklagarens uppgifter – se checklista, bilaga 1.

När beslutet vunnit laga kraft mot den eftersökte ska åklagaren omedelbart underrätta IPO och den utfärdande myndigheten. Den tidpunkt som är aktuell är antingen då beslutet vinner laga kraft p.g.a. att överklagande inte skett eller då nöjdförklaring skett. Den utfärdande myndigheten ska även så snart det kan ske få en kopia av beslutet (17 § från-förordningen) - En blankett för underrättelsen till den utfärdande myndigheten finns i Wåns/Cåbra, se bilaga 5. Kopia av underrättelsen ska sändas till rättsavdelningen (4 kap. 3 §, ÅFS 2007:12) (om den skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas).

Åklagaren har ansvaret för att verkställigheten sker inom rätt tid (18 § från-förordningen). I praktiken sköter IPO om de praktiska detaljerna avseende verkställigheten, inklusive kontakter med det andra landets myndigheter och framtagande av resplan. När verkställighet skett ska IPO underrätta åklagaren (19 § andra stycket från-förordningen). Åklagaren ska i sin tur underrätta rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli (4 kap. 3 § ÅFS 2007:12). Om verkställighet inte sker inom rätt tid ska IPO omedelbart underrätta åklagaren (19 § tredje stycket från-förordningen).

2.4.2 Åklagaren beslutar att verkställighet ska ske vid en senare tidpunkt

Om verkställighet visar sig inte kunna ske inom rätt tid på grund av omständigheter som ligger utanför de berörda staternas kontroll kan åklagaren i samråd med den utfärdande myndigheten besluta en ny tid för verkställighet (6 kap. 2 § 2). Detta beslut måste åklagaren fatta innan den ursprungliga tiden går ut. I annat fall måste den eftersökte släppas fri (6 kap. 6 §).

En ytterligare möjlighet för åklagaren att i samråd med den utfärdande myndigheten besluta om att skjuta upp verkställigheten är om det tillkommit starka humanitär skäl efter rättens beslut (6 kap. 2 § 1).

2.4.3 Rätten beslutar att verkställighet ska ske vid ett senare tillfälle, samt tillfälligt överlämnade med villkor om återförande till Sverige

Rätten kan i beslutet om överlämnande bestämma att verkställighet ska ske vid en senare tidpunkt (6 kap. 1 § andra stycket)

1. om det behövs för att den som ska överlämnas ska kunna lagföras i Sverige eller här avtjäna straff för annan gärning än den som arresteringsordern avser, eller
2. om det finns starka humanitära skäl

Istället för att skjuta upp verkställigheten kan rätten besluta om överlämnande med villkor om att den eftersökte ska återföras till Sverige, s.k. tillfälligt överlämnande (6 kap. 1 § tredje stycket). Det som normalt torde förekomma är tillfälligt överlämnande för lagföring i det andra landet (utredning eller rättegång), däremot inte för straffverkställighet.

Även om tillfälligt överlämnande kan ske vid endera av de två angivna typerna av hinder, torde det vara mindre vanligt att det sker på grund av att det föreligger starka humanitära skäl.

Om lagföring pågår i Sverige måste bestämmelsen förstås på så sätt att rätten kan besluta om att verkställigheten av beslutet om överlämnande först ska skjutas upp till dess den svenska lagföringen är slutförd (dvs till dess det finns en lagkraftvunnen dom) enligt 6 kap. 1 § andra stycket och att därefter tillfälligt överlämnande ska ske till det andra landet enligt 6 kap. 1 § tredje stycket.

Det bör noteras att även om bestämmelsens lydelse ("om det behövs") synes göra det möjligt att överlämnande beviljas utan villkor om återförande (tillfälligt överlämnande) trots att det finns en fängelsedom att avtjäna i Sverige, får det anses som mindre lämpligt. Om frågan skulle aktualiseras måste samråd ske med Kriminalvården.

För det fall svensk förundersökning pågår eller åtal väckts torde utrymmet för att överlämnande sker utan villkor om återförande (tillfälligt överlämnande) vara något större. Utgångspunkten måste dock vara att överlämnandet sker med sådana villkor. Detta gäller särskilt om åtal väckts. Alternativet att lägga ned förundersökningen/åtalet bör också övervägas. Om exempelvis den brottslighet som omfattas av arresteringsordern är allvarligare än den som lagförs i Sverige kan det finnas förutsättningar för att så kan ske. Samråd bör

alltid ske mellan den åklagare som handlägger ärendet om överlämnande från Sverige och den åklagare som leder den svenska förundersökningen/väckt åtal.

Som framgår av vad som anförts ovan under utredningen (avsnitt 2.2 och checklista bilaga 1) är det åklagarens uppgift att ta reda på om verkställighetshinder föreligger. Det är också åklagarens uppgift att ta kontakt med den utfärdande myndigheten och ta reda på om myndigheten önskar ett tillfälligt överlämnande och de närmare förutsättningarna, bl.a. när återförandet ska ske (6 kap. 1 § tredje stycket). Villkoren för ett tillfälligt överlämnande bestäms i samförstånd med den utfärdande staten.

När tillfälligt överlämnande beviljas enligt 6 kap. 1 § tredje stycket ska åklagaren underrätta den utfärdande myndigheten om att myndigheten ska kontakta Justitiedepartementet/BIRS när återförandet kan äga rum (22 § från-förordningen) - En blankett för underrättelsen finns i Wåns/Cåbra, se bilaga 5. Åklagaren ska sända en kopia av underrättelsen till Justitiedepartementet/BIRS (22 § från-förordningen). Ett missiv för underrättelsen till Justitiedepartementet/BIRS finns i Wåns/Cåbra, se bilaga 2b. I de fall den eftersökte avtjänar fängelsestraff i Sverige sänds en kopia av underrättelsen även till Kriminalvården (HK@kriminalvarden.se).

2.4.4 Upphävande av ett beslut om överlämnande p.g.a. försuttna tidsfrister

Om verkställighet inte sker inom den tid som följer av 6 kap. 1 och 2 §§ och detta inte beror på att den som ska överlämnas håller sig undan ska enligt 6 kap 6 § den eftersökte försättas på fri fot. Av 6 kap. 7 § 1 framgår vidare att den domstol som fattat beslutet om överlämnande ska, på begäran av åklagaren, upphäva beslutet. Det senare ska dock inte förstås så att åklagaren omedelbart måste begära domstolens upphävande av beslutet. Bestämmelsen har tillkommit för att ett beslut om överlämnande inte ska vara gällande på obestämd tid (se prop. 2003/04:7 s. 137). Så länge beslutet inte upphävts är det gällande och därmed verkställbart. Åklagaren bör därför inte begära att beslutet ska upphävas förrän det står klart att verkställighet inte kan ske. Ärendet får hanteras som ett frifotsärende. Har den eftersökte samtyckt till överlämnande är det inte uteslutet att denne medverkar till att överlämnande sker. Vidare bör Polismyndighetens möjligheter att ta den som ska överlämnas i förvar enligt 6 kap. 5 § beaktas. Har den eftersökte lämnat landet och inte kan förväntas återvända hit återstår dock inget annat än att begära att rätten upphäver beslutet.

2.5 Underrättelser

En stor del av från-förordningen består av föreskrifter om olika former av underrättelser mellan de olika aktörer som är inblandade. I bilaga 6 finns en checklista avseende underrättelseskyligheter vid överlämnande från Sverige.

3 Överlämnande till Sverige

3.1 Utfärdande av en arresteringsorder

3.1.1 Allmänt

En arresteringsorder för lagföring utfärdas av åklagare på blankett i Wåns/Cåbra. Behörig åklagare att utfärda en arresteringsorder är allmän åklagare, dvs. överåklagare, vice överåklagare, chefsåklagare, vice chefsåklagare och kammaråklagare (1 kap. 3 § ÅFS 2007:12). Arresteringsordern ska vara upprättad i enlighet med det formulär som avses i 1 kap. 4 § arresteringsorderlagen (6 § till-förordningen). I bilaga 7 finns ett exempel på en ifylld arresteringsorder.

Att tänka på när man fyller i arresteringsordern är att det inte är tillåtet att göra ändringar eller tillägg i den förtryckta texten i formuläret. Man ska fylla i uppgifterna i de fält som är avsedda för detta och man får inte avlägsna frågor ur formuläret även om de inte är tillämpliga i det enskilda fallet. Är inte arresteringsordern korrekt ifylld riskerar man att den verkställande staten inte godkänner den.

Arresteringsordern ska innehålla följande uppgifter

- a) identitetsuppgifter
- b) häktningsbeslut
- c) straffets längd
- e) brott
- f) andra omständigheter
- g) beslag
- h) livstidsstraff
- i) uppgifter om den utfärdande myndigheten (åklagaren) (IPO anges vid person som ska kontaktas för nödvändiga arrangemang för överlämnandet).

Vid angivande av straffets längd i ruta c) måste maxstraffet för varje enskilt brott som arresteringsordern avser anges.

Ruta d) i mallen avser förhållandet när en arresteringsorder baseras på en dom. Den ska alltså inte användas när arresteringsordern baseras på ett häktningsbeslut. Eftersom åklagare inte utfärdar arresteringsorder baserad på en dom är dessa fält låsta i blanketten i Wåns/Cåbra.

En arresteringsorder får utfärdas för brott för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller mer. Om brottet är sådant som avses i bilagan till arresteringsorderlagen ("listbrott") kan åklagaren ange detta under avsnitt e) i arresteringsordern under förutsättning att det för brottet är föreskrivet fängelse i tre år eller mer, dvs. att det ingår tre år i straffskalan för brottet. Även osjälvständiga brottsformer av listbrott (stämpling, förberedelse och försök) får anses utgöra listbrott. Vid tveksamheter om det är fråga om ett listbrott bör samråd ske med rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli. Den eftersökte ska vara på sannolika skäl häktad för brottet (3 § andra stycket till-förordningen).

Vad gäller häktningsbeslutet bör man tänka på att detta kan behöva användas även i ett utlämningsförfarande dvs. vid internationell efterlysning för utlämning från ett land som inte är medlem i EU eller då en utlämningsbegäran skickas direkt till ett sådant land. Detta innebär att häktningsbeslutet ska vara utformat så att det klart framgår vilken gärning som den misstänkte häktats för och protokollet ska vara i original och underskrivet av domaren (se Handbok Utlämning, avsnitt 3.5.4).

Arresteringsordern får även uppta accessoriska brott (3 § tredje stycket tillförfordningen). Detta innebär att - om en arresteringsorder utfärdas enligt grundförutsättningarna - brott som det inte är föreskrivet ett års fängelse för kan anges i arresteringsordern. Den eftersökte behöver inte vara häktad för ett accessoriskt brott. Om accessoriska brott ingår i arresteringsordern ska detta anges i arresteringsordern (6 § andra stycket tillförfordningen). Även en arresteringsorder som utfärdas av Rikspolisstyrelsen som avser straffverkställighet får avse accessoriskt överlämnande (4 § tredje stycket tillförfordningen).

3.1.2 Proportionalitetsprincipen

En arresteringsorder får enligt 5 § i tillförfordningen utfärdas endast om det med beaktande av det men för den enskilde samt den tidsutdräkt och de kostnader som kan antas uppkomma i ärendet framstår som motiverat med hänsyn till brottets art och svårighetsgrad samt övriga omständigheter (proportionalitetsprincipen).

Vid utlämning till Sverige från ett land utanför Norden och EU gäller beträffande fängelsestraffets längd att det som huvudregel ska vara fråga om brottslighet som kan förväntas leda till ett fängelsestraff i Sverige om minst 8 månader för att utlämning ska begäras. Det innebär i sin tur att utlämning endast i rena undantagsfall bör begäras när en icke frihetsberövande påföljd kan antas bli utdömd (se handboken om utlämning, avsnitt 3.4.1).

Någon sådan begränsning gäller inte för utfärdande av en europeisk arresteringsorder. Som utgångspunkt bör istället vara ett förväntat fängelsestraff om minst 2 månader, dvs. den i normalfallet längsta tid under vilken den eftersökte kan komma att vara frihetsberövad i det verkställande landet i anledning av en arresteringsorder (se artikel 17.3 i rambeslutet). Det är heller inte uteslutet att en arresteringsorder utfärdas även om den förmodade påföljden är av ett icke frihetsberövande slag. Även andra omständigheter än fängelsestraffets längd bör beaktas, såsom exempelvis målsägandebidraget, samordning av utredningen med andra misstänkta och den misstänktes anknytning till Sverige. Även det förhållandet att brottsligheten är prioriterad bör vägas in.

Vid tveksamhet om en arresteringsorder bör utfärdas bör rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli kontaktas för samråd.

Om den eftersökte är under 18 får en arresteringsorder utfärdas endast om det är fråga om allvarlig brottslighet eller den unge har stark anknytning till Sverige eller det i övrigt finns särskilda skäl.

För utfärdande av en nordisk arresteringsorder gäller en lägre tröskel, se avsnitt 3.1.2 i Handboken Överlämnande enligt en nordisk arresteringsorder.

3.1.3 Återkallelse av arresteringsordern

Det ankommer på åklagaren att fortlöpande bedöma om överlämnande är aktuellt. För det fall det inte längre finns skäl att begära den eftersökte överlämnad ska arresteringsordern återkallas. Om arresteringsordern återkallas ska IPO och i förekommande fall den verkställande myndigheten i det andra landet underrättas omedelbart (8 § till-förordningen).

3.2 Översändande av en arresteringsorder

Om det inte är känt var den eftersökte befinner sig skickas arresteringsordern i original till IPO för efterlysning i SIS (Schengen Information System) och Interpol. Begäran om internationell efterlysning görs på en blankett som finns i Wåns/Cåbra. Arresteringsordern förvaras på IPO i avvaktan på att den eftersökte påträffas i ett annat land (7 § första stycket till-förordningen). En kopia av arresteringsordern och begäran om efterlysning ska ges in till rättsavdelningen (4 kap. 6 § ÅFS 2007:12) (om den skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas).

I samband med att arresteringsordern registreras i SIS (och genom Interpol för de medlemsländer som inte är anslutna till SIS) kan åklagaren välja att efterlysa den eftersökte även i övriga Europa eller världen. Detta anges på blanketten för internationell efterlysning⁵.

Även om efterlysningen begränsas till EU så kommer den att omfatta Norge och Island (samt förstås EU-länderna Danmark och Finland) och där behandlas som en efterlysning för överlämnande till Sverige enligt en nordisk arresteringsorder. Vidare kommer den att omfatta även Schweiz och Liechtenstein och där behandlas som en efterlysning för utlämning till Sverige.

Är den efterlystes vistelseort känd kan arresteringsordern skickas direkt till behörig verkställande myndighet på det språk som detta land angett. I sådana fall ska en kopia av arresteringsordern skickas till IPO (7 § andra stycket till-förordningen). Även om arresteringsordern skickas direkt till ett annat land är det ändå lämpligt att efterlysning sker. Åklagaren har knappast fullständig kontroll över att den eftersökte verkligen finns eller kommer att befinna sig på den plats som man har information när han ska frihetsberövas i det andra landet.

⁵ se härom Handbok: Utlämning, avsnitt 3.5

3.3 Den eftersökte anträffas i ett annat EU-land

Så fort IPO fått reda på att den eftersökte gripits i ett annat land p.g.a. en efterlysning i SIS eller Interpol underrättas den utfärdande åklagaren. IPO översätter arresteringsordern till det språk som det aktuella landet accepterar och sänder därefter över den till det landets verkställande myndighet (11 § till-förordningen). IPO meddelar samtidigt denna myndighet att begäran om komplettering e.d. ska sändas direkt till den svenska handläggande åklagaren.

Om arresteringsordern skickats direkt ska åklagaren underrätta IPO när den eftersökte påträffats/gripits (9 § första stycket till-förordningen).

3.4 Verkställande land kräver garantier om återförande innan överlämnande sker

Om verkställande land kräver garantier om återförande som förutsättning för ett överlämnande ska åklagaren genast anmäla frågan till rättsavdelningen tillsammans med erforderlig utredning (12 § till-förordningen och 4 kap 7 § ÅFS 2007:12) (om det skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas). Det är sedan riksåklagaren som utfärdar sådana garantier. Ibland kräver verkställande stat att avtal, istället för ensidig garanti, tecknas mellan Sverige och verkställande stat. Även sådant avtal undertecknas av riksåklagaren. Även om utfärdande stat inte kräver garantier är de villkor som uppställts för överlämnande bindande för Sverige enligt 2 kap 8 § BrB.

Det finns två olika situationer när garantier kan efterfrågas. Antingen begärs det att återförande sker till verkställande land för avtjänande av ett frihetsberövande straff som dömts ut i Sverige. I sådant fall avses med erforderlig utredning som ska tillställas Riksåklagaren i första hand arresteringsordern och begäran från det andra landet.

Den andra typen av garanti avser s.k. tillfälligt överlämnande⁶. Den eftersökte sitter då redan frihetsberövad i det överlämnande landet (antingen som häktad under pågående förundersökning eller för straffverkställighet) och den staten vill att Sverige garanterar att personen återförs efter lagföring i Sverige. Om garantier om återförandet är att hänföra till en sådan situation, kontaktas rättsavdelningen för samråd om vilken utredning som krävs för att Riksåklagaren ska kunna utfärda garantier.

För att ett återförande ska kunna garanteras vid ett tillfälligt överlämnande krävs att den överförde är frihetsberövad hela tiden denne befinner sig i Sverige. Domstolen har inte någon laglig möjlighet att frihetsberöva den som tillfälligt har överlämnats till Sverige, utöver den möjlighet domstolen har att frihetsberöva personen i det svenska brottmålet (enligt 24 kap RB). För att riksåklagaren ska kunna lämna garantier om återförande måste dock riksåklagaren försäkra sig om att personen är frihetsberövad under tiden han

⁶ På engelska "temporary surrender". Se artikel 24 i rambeslutet

befinner sig i Sverige. Detta löses på det viset att polisen i förväg fattar ett beslut om förvar enligt 8 kap 1 § som innebär att, om häktningen hävs, polisen genast ska omhänderta personen (verkställa förvarsbeslutet) och överlämna denne till den andra staten inom 48 timmar.

De villkor som sätts upp vid tillfälligt överlämnande till Sverige är enligt 2 kap 8 § BrB bindande också för domstolen. Rätten bör därför, innan en person som tillfälligt överlämnats försätts på fri fot, bereda åklagaren möjlighet att få till ett förvarstagande av den person som överlämnats.

När Sverige som verkställande stat ställer motsvarande krav på garantier behandlas under avsnitt 2.4.3.

3.5 Överlämnandet

Åklagaren har ansvaret för att den eftersökte förs till Sverige. Den praktiska hanteringen sköts av IPO, oavsett den eftersökte frihetsberövats p.g.a. en efterlysning i SIS eller Interpol eller åklagaren skickat en arresteringsorder direkt (se 13 § till-förordningen). IPO ser till att nödvändiga transiteringstillstånd inhämtas.

Åklagaren ska underrätta tingsrätten när den eftersökte, som häktats i sin utevaro, anlänt på svensk mark (24 kap. 17 § rättegångsbalken och 29 § fjärde stycket förundersökningskungörelsen (1947:948)). Det åligger visserligen Polisen att omedelbart underrätta åklagaren om att ett beslut om häktning i utevaro verkställts. Åklagaren har dock ett särskilt ansvar för frihetsberövandet enligt 13 § i förordning (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder. För det fall åklagaren fått kännedom om att ett överlämnande är nära förestående, t.ex. genom att en resplan inkommit, får det därför anses åligga åklagaren att särskilt bevaka tidpunkten för när personen faktiskt ankommer till Sverige för att åklagaren ska kunna fullfölja sin anmälningsplikt till tingsrätten.

3.6 Specialitetsprincipen

3.6.1 Specialitetsprincipens innebörd och reglering

Enligt artikel 27.2 i rambeslutet "får en överlämnad person inte åtalas, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för något *annat brott*, som begicks före överlämnandet än det brott för vilket personen överlämnades" (specialitetsprincipen). Man kan således inte sedan personen överlämnats till Sverige åtala honom för brottslighet som inte omfattas av det utländska överlämnandebeslutet. Specialitetsprincipen innebär vidare att personen inte heller får vidareöverlämnas till ett annat EU-land eller vidareutlämnas till annan stat utanför EU (rambeslutet artikel 28 som kommer till uttryck i 2 kap. 3 § 5).

Specialitetsprincipen innebär också begränsningar i hur åklagaren i den svenska processen får ändra den gärningsbeskrivning som angetts i arresteringsordern. Justeringar av åtalet får göras endast i sådan utsträckning

att det inte blir fråga om ett "annat brott". Det finns begränsad svensk rättpraxis angående hur "annat brott" ska tolkas. Viss vägledning ges i EU-domstolens dom (ett förhandsavgörande) den 1 december 2008 i målet Leymann/Pustovarov (C-388/08), där det bl.a. konstaterades att specialitetsprincipen inte hindrar att de tilltalade åtalas för grovt narkotikabrott avseende handel med hasch när arresteringsorderna avsåg handel med amfetamin. Av domen följer också att ändring av tid och plats för en gärning inte behöver innebära att fråga är om ett annat brott. Vid tveksamheter kring om en justering av gärningsbeskrivningen är i överensstämmelse med specialitetsprincipen bör rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli kontaktas för samråd.

Ett antal undantag från specialitetsprincipen finns i rambeslutets artikel 27 och 28. Bl.a. gäller att om den till Sverige överlämnade personen haft möjlighet att lämna landet men inte gjort det inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande så upphör specialitetsprincipen. Med slutligt frigivande avses när eventuell prøvotid gått ut (jfr. NJA 2003 s.133). Vidare kan den verkställande staten ge sitt tillstånd till att lagföring sker, dvs. att specialitetsprincipen inte längre ska gälla beträffande de "nyupptäckta" brotten (se avsnitt 3.5.3 nedan). Ytterligare undantag finns, se ovan nämnda artiklar i rambeslutet.

3.6.2 Förverkande av villkorligt medgiven frihet

Högsta domstolen har slagit fast att specialitetsprincipen även innebär ett skydd mot förverkande av villkorligt medgiven frihet (se NJA 2007 s. 80). I RättsPM 2007:11 ges en närmare beskrivning av Högsta domstolens beslut och riktlinjer för hur man som åklagare bör agera vid utfärdandet av en arresteringsorder och vid efterföljande lagföring för det fall det kan bli aktuellt med förverkande av villkorligt medgiven frihet.

3.6.3 Tillstånd till utvidgat överlämnande och samtycke till utvidgat överlämnande

Om åklagaren vill lagföra en person som har överlämnats för annan brottslighet än den som omfattas av arresteringsordern eller justera gärningsbeskrivningen på så sätt att fråga blir om "annat brott" (och specialitetsprincipen alltså gäller) kan en ansökan om tillstånd till utvidgat överlämnande göras till den verkställande staten. En sådan ansökan ska innehålla motsvarande uppgifter som gäller för en arresteringsorder (17 § tillförförordningen).

Ett alternativ till att ansöka om tillstånd från den verkställande staten är att den som överlämnats till Sverige samtycker till utvidgat överlämnande (16 § tillförförordningen). Ett sådant samtycke ska lämnas till åklagare och antecknas på ett formulär som finns i Wåns/Cåbra. Om åklagaren är närvarande på telefon eller video tar den polisman som anlitas på plats hand om samtyckesblanketten och ser till att den blir korrekt ifylld och undertecknad. På blanketten ska antecknas vilka åtgärder som vidtagits för att kontrollera att den eftersökte har förstått innebörden av samtycket och medgivandet.

3.7 Överförande av straffverkställighet

Om överlämnande till Sverige för lagföring ägt rum på villkor att den som överlämnats återförs till den andra staten för att avtjäna ett frihetsberövande straff som dömts ut i Sverige ska åklagaren så snart domen har vunnit laga kraft mot den dömda pröva om förutsättningarna för återförande är uppfyllda. Sådana villkor kan enligt artikel 5.3 i rambeslutet ställas upp beträffande egna medborgare eller personer bosatta i verkställande stat. Vanligtvis har riksåklagaren i ett sådant fall – på begäran av verkställande stat - lämnat garantier enligt 12 § till-förordningen om att återförande ska ske. Att så skett är dock ingen nödvändig förutsättning. Enligt 2 kap 8 § andra stycket brottsbalken gäller villkoret oavsett riksåklagaren lämnat garantier om återförande eller inte.

Om åklagaren konstaterar att återförande ska ske ska åklagaren enligt 14 § till-förordningen omedelbart underrätta den ansvariga myndigheten (Kriminalvården, Statens institutionsstyrelse eller Socialstyrelsen) om detta. Underrättelsen till Kriminalvården skickas till HK@kriminalvarden.se och ska innehålla uppgifter om när domen vann laga kraft och ett ställningstagande från åklagaren till att villkoren för återförande är uppfyllda. Till åklagarens underrättelse bifogas arresteringsordern och villkoren om återförande. Därefter ansvarar respektive myndighet för att verkställigheten av påföljden överförs till den andra staten, att personen förs över dit och att den andra staten underrättas. En underrättelse enligt 14 § till-förordningen kan göras först när domen har vunnit laga kraft. För att Kriminalvården etc. ska kunna planera sin verksamhet bör därför redan i samband med tingsrättens dom, en första information sändas över om att ett återförande kan bli aktuellt, med uppgift om vilket land och vilket/vilka brott det handlar om.

3.8 Tillgodoräknande av frihetsberövande

De frihetsberövanden som skett i överlämnandeärendet i utlandet ska enligt artikel 26.1 i rambeslutet avräknas. Avräkning regleras i 33 kap. 7 § brottsbalken. Den verkställande myndigheten är enligt artikel 26.2 rambeslutet skyldig att redovisa de frihetsberövanden som skett. Det är åklagarens uppgift att i sin tur redovisa detta till rätten, vilket torde ske i samband med att åtal väcks.

3.9 Underrättelser

I bilaga 6 finns en checklista avseende underrättelseskyldigheter vid överlämnande till Sverige.

Bilaga 1 Checklista - åklagarens uppgifter

Initialt

- Inledande förhör
- Kontrollera att krav på strafftröskel, listbrott/dubbel straffbarhet är uppfyllda (2:2)
- Preliminär bedömning av förutsättningar/hinder för överlämnande
- Pröva och besluta om personella tvångsmedel (4 kap. 5 §)
- I förekommande fall besluta om beslag och husrannsakan (4 kap. 7 §)
- Ordna med offentlig försvarare (4 kap. 8 §)
- Ge in häktningsframställning till rätten (4 kap. 6 §)

Utredningen

- Begära in komplettering vid bristfällig arresteringsorder (4 kap. 2 § andra stycket)
- Om föreläggande om komplettering inte efterkoms – besluta om avslag (5 kap. 1 § andra stycket) och underrätta den utfärdande staten och RPS/IPO (även tingsrätten om den prövat tvångsmedelsfrågan)
- Utredda om det finns hinder mot överlämnande (hinderkatalogen i 2 kap)
- Den eftersökte hörs
- Ta reda på om den eftersökte samtycker till överlämnande och avstår från specialitetsprincipen (4 kap. 9 § och 10 § förordningen); blankett i Wåns/Cåbra
- Ta ställning till om brottet istället ska lagföras i Sverige (2 kap. 5 § 5)
- Om den eftersökte är under 18 år – utreda möjligheterna till lagföring i Sverige särskilt (4 kap. 3 §); reglerna i LUL tillämpas
- Om svensk medborgare
 - Vid överlämnande för lagföring - ta reda på om den eftersökte vill avtjäna ett kommande frihetsstraff i Sverige och i sådant fall införskaffa garanti om återförande (3 kap. 2 §)
 - Vid överlämnande för straffverkställighet - ta reda på om den eftersökte vill avtjäna straffet i Sverige i stället och, i sådant fall, underrätta genast KVS och den utfärdande staten (2 kap. 6 § och 7 kap. 1 § och 7 § förordningen)
- Ta reda på om verkställighetshinder föreligger p.g.a.
 - pågående lagföring eller straffverkställighet i Sverige för annan gärning (6 kap. 1 § andra stycket punkten 1)
 - starka humanitära skäl mot att verkställa ett överlämnande (6 kap. 1 § andra stycket punkten 2)
 - Om så är fallet: ta ställning till hur verkställighetshindren ska hanteras och i förekommande fall kontakta den utfärdande statens myndighet för att höra efter om tillfälligt överlämnande önskas och villkoren för detta (6 kap 1 tredje stycket)

- Utredningen ställs samman i ett protokoll som slutdelges.

Rättens prövning

- Åklagarens framställning till rätten (5 kap. 1 §) görs på blankett i Wåns/Cåbra; PM/checklista över vad framställningen ska innehålla – se bilaga.
- Om rätten inte fattar sitt beslut inom föreskriven tid – underrätta den utfärdande staten (5 kap. 3 § och 12 § förordningen).
- Anmäla till rättsavdelningen om ärendet om överlämnande inte avgjorts inom 90 dagar från det att den eftersökte frihetsberövades. (Rättsavdelningen informerar därefter Eurojust) (om anmälan görs elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas).

Efter rättens beslut

- Underrättelse och kopia av rättens beslut till den utfärdande staten när beslutet (bifall eller avslag) vunnit laga kraft om:
 - när verkställighet ska ske (17 § förordningen)
 - att IPO ska kontaktas för samordning av verkställigheten,
 - vad som gäller i fråga om samtycke och specialitetsprincipen (10 § förordningen),
 - frihetsberövanden i anledning av arresteringsordern (20 § förordningen),
 - att Justitiedepartementet ska kontaktas om personen ska återföras till Sverige enligt 3 kap. 2 § (13 § förordningen) eller 6 kap. 1 § (22 § förordningen)
- Om svensk medborgare och rätten avslagit begäran enligt 2 kap. 6 § - underrätta KVS/SIS/Soc omedelbart (7 § förordningen)
- Underrättelse till IPO när rättens beslut vunnit laga kraft (17 § förordningen)
- I förekommande fall: samråda med den utfärdande staten om att skjuta upp verkställigheten (6 kap. 2 §)
- Bevaka att verkställighet sker (18 och 19 §§ förordningen). Om verkställighet inte sker i rätt tid – bevaka att den eftersökte försätts på fri fot (6 kap. 6 §) och begära att rätten upphäver beslutet om överlämnande (6 kap. 7 §).

Om (tillfälligt) verkställighetshinder – bevaka när hindret upphör (6 kap 1 § tredje stycket och 21 § förordningen).

Bilaga 2 Blankett samtycke och medgivande enligt 4 kap. 9 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (Sv/Eng)

Consent and acceptance according to Chapter 4 Section 9 of the Act on Surrender from Sweden according to the European Arrest Warrant (2003:1156) (Swedish/English)

Uppgifter om den som skall överlämnas/Particulars on the person to be surrendered

Namn/ Name [Yrke, titel/ occupation, title
Födelsedatum/ Date of birth ...FÖDELSEDATUM...	Nationalitet/ Nationality ...NATIONALITET...
Adress/ Address ...ADRESS ELLER FÖRVARINGSPLATS...	

Myndighet som har utfärdat den europeiska arresteringsordern/
Authority that has issued the European Arrest Warrant

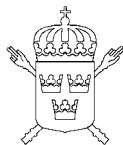
Myndighet och stat/ Authority and country ...MYNDIGHET OCH LAND...

Förklaring av den som skall utlämnas/Declaration made by the person to be surrendered

Undertecknad, som /
I the undersigned, who

☐ är eftersökt för lagföring <i>is requested for the purposes of conducting criminal proceedings</i> är åtalad för	Gärningsbeskrivning / Nature of crime ...BESKRIVNING AV GÄRNINGEN INKL TID OCH PLATS, SAMT I FÖREKOMMANDE FALL DATUM FÖR DOM...
☐ är eftersökt för verkställighet av en frihetsberövande påföljd <i>is requested for executing a custodial sentence</i>	
förklarar härmed att jag/hereby declare that I	

1. samtycker till överlämnande 1. <i>consent to surrender</i> Ort och datum/ Place and date denNAMNFÖRTYDLIGANDE...	2. medger att i den utfärdande medlemsstaten lagförs eller straffas för gärningar som har begåtts före överlämnandet, men som inte omfattas av den europeiska arresteringsordern. 2. <i>accept criminal proceedings or punishment against me in the issuing member state for offences committed prior to the surrender, but not covered by the European Arrest Warrant.</i> Ort och datum/ Place and date denNAMNFÖRTYDLIGANDE...
3. återkallar det samtycke/medgivande som jag lämnat i ärendet 3. <i>revoke the consent/acceptance given by me</i> den/on ...DATUM... <i>on</i> Ort och datum/Place and date denNAMNFÖRTYDLIGANDE...	Undertecknad intygar härmed, att ovannämnda person denna dag i min närvaro undertecknat ovanstående förklaringar. Jag har kontrollerat att han/hon förstått innebörden av förklaringen/förklaringarna. Ort och datum/ Place and date denTITEL OCH NAMNFÖRTYDLIGANDE...

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Brevhuvud 1
Brevhuvud 2
Åklagare

2007-

Sida 1 (2)
Handling
Ärende
Handläggare 123-

Bilaga 2a Begäran om att verkställighet av en efter överlämnandet ådömd frihetsberövande påföljd skall ske i Sverige enligt 3 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Uppgifter om den som begärs överlämnad

Namn ...NAMN MT 1...	Yrke, titel ...TITEL/YRKE MT 1...
Födelsedatum ...PNR MT 1...	Nationalitet ...NATIONALITET...
Adress ...ADRESSRAD1 MT 1..., ...ADRESSRAD2 MT 1... ..POSTNR MT 1...	

Myndighet som har utfärdat den europeiska arresteringsordern

Myndighet och stat ...MYNDIGHET OCH LAND...
--

Den europeiska arresteringsordern avser följande gärning/ar

...BESKRIVNING AV GÄRNINGEN/GÄRNINGARNA INKL PLATS, DATUM...
--

Begäran

Undertecknad, som är eftersökt för lagföring avseende ovan angivna gärning/ar begär att en efter överlämnandet till ...LAND... ådömd frihetsberövande påföljd skall verkställas i Sverige. Jag har tagit del av informationen i bilaga 1 om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige.

Ort och datum

..... den

.....

...FÖRNAMN MT 1... ...EFTERNAMN MT 1...

Återtagande

Undertecknad återtar härmed den begäran som jag lämnat i ärendet den ...DATUM...

Ort och datum

..... den

.....

...NAMNFÖRTYDLIGANDE...

Brevhuvud 1	Bilaga 1	Sida	2 (2)
Brevhuvud 2		Handling	
Åklagare	2007-	Ärende	
		Handläggare	123-

Information om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige

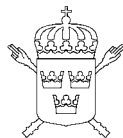
Om verkställighet ska ske i Sverige av en utländsk påföljd innebär detta att den utländska påföljden antingen kommer att verkställas här direkt eller att den omvandlas till en ny svensk påföljd.

Om påföljden ska omvandlas kommer svensk domstol att bestämma en ny påföljd som motsvarar den utländska påföljden. Den nya påföljden får inte vara strängare än den utländska påföljden. Domstolen måste också ta hänsyn till och räkna av den tid som den dömde varit frihetsberövad, såväl i den utländska rättegången som i Sverige. Domstolen får bara fatta beslut i fråga om påföljden; den får alltså inte ändra den utländska domen när det gäller själva brottet.

När påföljden verkställs i Sverige kommer samma regler för verkställigheten att gälla som när en dom som meddelats av svensk domstol verkställs i Sverige. Det innebär bl.a. att tidpunkten för villkorlig frigivning bestäms enligt svenska regler och inte enligt reglerna i det land där den ursprungliga domen meddelats.

Om den stat som meddelat den ursprungliga domen skulle bevilja den dömde nåd eller amnesti, eller omprövar domen eller på annat sätt beslutar att påföljden inte längre får verkställas ska den svenska verkställigheten upphöra.

När en utländsk påföljd verkställs i Sverige kan den dömde inte åtalas för samma gärning i Sverige .

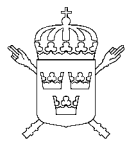

Justitiedepartementet
Enheten för brottmålsärenden och
internationellt rättsligt samarbete (BIRS)
103 39 STOCKHOLM

Bilaga 2b Underrättelse om beslut enligt lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Bifogat översändes en kopia av beslut i ett ärende om överlämnande från Sverige. Justitiedepartementet underrättas eftersom beslutet innebär:

- överlämnande av en svensk medborgare
(underrättelse görs av åklagare vid verkställighet, se 15 § förordningen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder)
- överlämnande av en person som är folkbokförd i Sverige (underrättelse görs av åklagare vid verkställighet, se 15 § förordningen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder)
- överlämnande av en svensk medborgare med återförande- villkor enligt 3 kap 2 § arresteringsorderlagen
(underrättelse görs av domstol när beslutet vunnit laga kraft, se 14 § förordningen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder)
- överlämnande av en person med villkor om återförande enligt 6 kap 1 § tredje stycket arresteringsorderlagen
(underrättelse görs av åklagare genom att Justitiedepartementet tillställs en kopia av den underrättelse som skickas till den utfärdande myndigheten, se 22 § förordningen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder)
- avslag med stöd av 2 kap 4 § 2 arresteringsorderlagen (underrättelse görs av domstol när beslutet vunnit laga kraft, se 16 § förordningen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder)

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Brevhuvud 1
Brevhuvud 2
Åklagare

2007-

Sida 1 (2)
Handling
Ärende
Handläggare 123-

Bilaga 2c Begäran om verkställighet i Sverige av en frihetsberövande påföljd enligt 2 kap. 6 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Uppgifter om den som begärs överlämnad

Namn ...NAMN MT 1...	Yrke, titel ...TITEL/YRKE MT 1...
Födelsedatum ...PNR MT 1...	Nationalitet ...NATIONALITET...
Adress ...ADRESSRAD1 MT 1..., ...ADRESSRAD2 MT 1... ..POSTNR MT 1... ..POSTADRESS	

Myndighet som har utfärdat den europeiska arresteringsordern

Myndighet och stat ...MYNDIGHET OCH LAND...
--

Uppgifter om den utländska domen

Domstol, brott och påföljd ...DOMSTOL, BROTT OCH PÅFÖLJD...
--

Begäran

Undertecknad, som är eftersökt för verkställighet av ovan angivna frihetsberövande påföljd begär att påföljden skall verkställas i Sverige. Jag har tagit del av informationen i bilaga 1 om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige.

Ort och datum

..... den

.....

...FÖRNAMN MT 1... ..EFTERNAMN MT 1...

Återtagande

Undertecknad återtar härmed den begäran som jag lämnat i ärendet den ...DATUM...

Ort och datum

..... den

.....

...NAMNFÖRTYDLIGANDE...

Information om innebörden av att påföljden verkställs i Sverige

Om verkställighet ska ske i Sverige av en utländsk påföljd innebär detta att den utländska påföljden antingen kommer att verkställas här direkt eller att den omvandlas till en ny svensk påföljd.

Om påföljden ska omvandlas kommer svensk domstol att bestämma en ny påföljd som motsvarar den utländska påföljden. Den nya påföljden får inte vara strängare än den utländska påföljden. Domstolen måste också ta hänsyn till och räkna av den tid som den dömde varit frihetsberövad, såväl i den utländska rättegången som i Sverige. Domstolen får bara fatta beslut i fråga om påföljden; den får alltså inte ändra den utländska domen när det gäller själva brottet.

När påföljden verkställs i Sverige kommer samma regler för verkställigheten att gälla som när en dom som meddelats av svensk domstol verkställs i Sverige. Det innebär bl.a. att tidpunkten för villkorlig frigivning bestäms enligt svenska regler och inte enligt reglerna i det land där den ursprungliga domen meddelats.

Om den stat som meddelat den ursprungliga domen skulle bevilja den dömde nåd eller amnesti, eller omprövar domen eller på annat sätt beslutar att påföljden inte längre får verkställas ska den svenska verkställigheten upphöra.

När en utländsk påföljd verkställs i Sverige kan den dömde inte åtalas för samma gärning i Sverige.

Åklagarmyndigheten i Storstad
Internationella åklagarkammaren i Småstad

Bilaga 3 Framställan till rätten

Kammaråklagare Specia List

Datum

2004-01-01

Diariernr

C-X-04

Bilaga 3 Framställan till rätten

Småstads tingsrätt

Box 1

750 00 Småstad

TR mål: B 1-04

Framställan om prövning enligt 5 kap. 1 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Myndighet som utfärdat arresteringsordern

Domstolen i Utlandet

DEN EFTERSÖKTE

Släntefalk, Valentino

550401

Häktet i Storstad

FRIHETSBERÖVANDEN: Anhållen 2003-12-29, häktad sedan 2003-12-31

Offentlig försvarare: Advokaten

Begäran

Jag begär rättens prövning av om Släntefalk skall överlämnas till Utlandet.

Jag yrkar att Släntefalk skall kvarbli i häkte i avvaktan på att överlämnandet verkställs.

Arresteringsordern

Se bilaga 1.

Den eftersöktes inställning

Släntefalk har motsatt sig överlämnande.

Förutsättningar för överlämnande

Hinder mot överlämnande föreligger inte. [SE CHECKLISTA – FRAMSTÄLLAN TILL RÄTTEN...](#)

Förhandling

Förhandling bör hållas.

Övrigt

Uppgifter av betydelse[SE CHECKLISTA – FRAMSTÄLLAN TILL RÄTTEN...](#)

Specia List

Bilaga 4 Checklista - framställan till rätten

A. Allmänt

- Åklagarens begäran skrivs på blankett i Wäns/Cåbra. Åklagaren anger sin inställning beträffande frihetsberövande och fortsatt tillstånd till restriktioner, samt om förhandling behöver hållas. Den eftersöktes inställning anges.

B. Förutsättningar för överlämnande

- Uppgift om eventuella grunder för hinder varit aktuella att utreda och om någon grund kvarstår, exempelvis åklagarens utredning och ställningstagande ifråga om lagföring istället ska ske i Sverige (2 kap. 5 § 5) eller om immunitet föreligger eller om sådan hävts (2 kap. 3 § 5).

C. Övrigt

1. Konkurrerande arresteringsorder eller begäran om utlämning eller överlämnande till Internationella brottmålsdomstolen
 - Relevanta uppgifter redovisas
2. Garantier från den utfärdande staten
 - Uppgift om svensk medborgare vill avtjäna straffet i Sverige och ge in garantier från den utfärdande staten i förekommande fall (3 kap. 2 §)
3. Verkställighetshinder
 - Uppgift om verkställighetshinder föreligger p.g.a. pågående lagföring eller straffverkställighet i Sverige för annan gärning (6 kap. 1 § andra stycket första punkten).
 - Uppgift om förekomsten av starka humanitära skäl som kan hindra verkställighet (6 kap. 1 § andra stycket andra punkten).

Om verkställighetshinder föreligger ska åklagaren ange om den utfärdande myndigheten begärt överlämnande med villkor att den eftersökte återförs till Sverige och en redovisning av den överenskommelse som åklagaren träffat med den andra myndigheten.

4. Om den eftersökte är svensk medborgare
 - Uppgift om den eftersökte vill avtjäna straffet i Sverige (vid överlämnande för straffverkställighet, 2 kap. 6 §)
 - Uppgift om den eftersökte vill avtjäna ett kommande frihetsstraff i Sverige (vid överlämnande för lagföring) och i sådant fall ge in garantier från det utfärdande landet om att återförande kommer att ske (3 kap. 2 §)
 - Om gärningen är preskriberad enligt svensk lag (2 kap. 5 § 6)
5. Samtycke
 - Vid samtycke ska samtyckesblanketten ingå i protokollet, samt åklagarens inställning med anledning av samtycket anges, exempelvis om förhandling ändå bör hållas och om det trots samtycket ändå finns hinder mot ett överlämnande.
6. Beslag

- I ärendet förekommande beslag anges med de uppgifter som behövs för den fortsatta handläggningen
7. Övrigt
- Uppgifter från exempelvis Migrationsverket

Bilaga 5 Underrättelse till den utfärdande staten

(Detta formulär för underrättelse finns i WÅNS/CÅBRA).

Enligt förordningen (2003:1179) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder om

- lagakraftvunnet beslut; bifall/avslag (17 §)
- när beslutet senast ska verkställas (17 §)
- samtycke och medgivande (10 § fjärde stycket)
- frihetsberövanden i ärendet (20 §)
- att Ju/BIRS ska kontaktas när svensk medborgare ska återföras (13 §)
- att Ju/BIRS ska kontaktas när den som överlämnats tillfälligt ska återföras (22 §)

Re: EUROPEAN ARREST WARRANT issued on by with a view to arrest and surrender of [den eftersöktes namn]

This is to inform you that

/VID BIFALL:/

Om verkställighet skall ske enligt huvudregeln i 6 kap. 1 §

The District court of /Court of Appeal of .../Supreme Court has on [datum] decided that [namn] shall be surrendered to [stat]. The decision is final.

The surrender decision shall be enforced within ten days of its entry into force, that is no later than.....

Vid nöjdförklaring:

The District court of/Court of Appeal of... has on [datum] decided that [namn] shall be surrendered to [stat]

[namn] has on [datum] declared that ...he/she... will not appeal the decision and has agreed that it will be enforced. Consequently the surrender decision can be enforced immediately.

The surrender decision must in any case be enforced at the latest within ten days of its entry into force, that is no later than [datum]

Om domstolen beslutat att verkställigheten skall skjutas upp enligt 6 kap. 1§ andra stycket:

The District court of /Court of Appeal of .../Supreme Court has on [datum] decided that [namn] shall be surrendered to [stat]. The decision is final.

The court has decided to postpone the enforcement of the surrender until

- criminal proceedings against [namn] have been finalised in Sweden for other criminal acts

- and/or [namn] has served a sentence in Sweden for other criminal acts eller
- due to compelling humanitarian reasons

| Om domstolen beslutat om tillfälligt överlämnande enligt 6 kap. 1 § tredje stycket:

The District court of /Court of Appeal of .../Supreme Court has on [datum] decided that [namn] shall be temporarily surrendered to [stat] on the following conditions which has been agreed with [den utländska myndigheten](art. 24:2 in the framework decision). The decision is final.

When the return of [namn] is due, please contact
The Ministry of Justice, Division for Criminal Cases and Judicial Co-operation, SE-103 33 Stockholm, phone 0046-8-405 10 00 (switch board) 0046-8-405 45 00 (office), fax 0046-8-405 46 76, e-mail birs@justice.ministry.se.

Om det gäller en svensk medborgare som skall återföras till Sverige för verkställighet av det utdömda straffet:

The District court of /Court of Appeal of .../Supreme Court has on [datum] decided that [namn] shall be surrendered to [stat]. The decision is final.

The court has in its surrender decision stated that a condition for the surrender is that [namn] is returned to Sweden in order to serve in Sweden any custodial sentence passed against him/her in [stat].

When the return of [namn] is due, please contact
The Ministry of Justice, Division for Criminal Cases and Judicial Co-operation, SE-103 33 Stockholm, phone 0046-8-405 10 00 (switch board) 0046-8-405 45 00 (office), fax 0046-8-405 46 76, e-mail birs@justice.ministry.se .

I förekommande fall:

[namn] has/has not consented to the surrender.

[namn] has/has not agreed to be prosecuted or punished in [stat] also for acts committed before the surrender and which are not covered by the European Arrest Warrant.

Surrender has been refused regarding [brott som inte omfattas av överlämnandet] due to that

- the alleged criminal act is not a crime according to Swedish law....
- (förnamn, efternamn) is a Swedish citizen and the crime is statute barred according to Swedish law....
- the alleged criminal act took place wholly or partially in Sweden and the crime is statute barred according to Swedish law....
- the alleged criminal act took place wholly or partially in Sweden and the act is not a crime according to Swedish law....
- annan anledning...

Alltid:

A copy of the court decision is enclosed.

For the practical arrangements for the surrender, please contact the International Police Cooperation Division (IPO), Box 12256, SE-102 26 STOCKHOLM, phone 0046-8-401 37 00, fax 0046-8-401 48 99

Duration of detention on the basis of the European Arrest Warrant: [namn] was arrested (=greps) on and is still in custody.

Kopia till:

- Rikspolisstyrelsen, RKP, Enheten för internationellt polissamarbete (IPO) Box 12256, 102 26 STOCKHOLM, tel: 08-401 37 00, fax +08-401 48 99

- Rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli (om kopia skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas).

- Kriminalvården, HK@kriminalvarden.se (om den eftersökte avtjänar eller har att avtjäna ett fängelsestraff i Sverige)

/VID AVSLAG:/Om domstol vägrat överlämnande:

The District court of /Court of Appeal of .../Supreme Court has on [datum] denied the surrender of [namn] to [stat].

The decision is final.

The reason for the decision is that

- the alleged criminal act is not a crime according to Swedish law
- förnamn, efternamn) is a Swedish citizen and the crime is statute barred according to Swedish law.
- the alleged criminal act took place wholly or partially in Sweden and the crime is statute barred according to Swedish law.
- the alleged criminal act took place wholly or partially in Sweden and the act is not a crime according to Swedish law.
- (förnamn, efternamn) is a Swedish citizen and he/she has requested to serve the sentence in Sweden.
- the issuing authority did not provide (sufficient) guarantees that (förnamn, efternamn) would have the opportunity of a retrial in the issuing Member State, and to be judged there following a trial at which he/she would be able to be present.
- the issuing authority did not provide (sufficient) guarantees that (förnamn, efternamn) after surrender to (utfärdande stat) would be returned to Sweden for execution of a custodial sentence imposed on him/her in (utfärdande stat).
- annan anledning.

Om åklagare vägrat överlämnande p. g. a brister i arresteringsordern:

The surrender of [namn] has been denied since the information contained in the European Arrest Warrant/the alert in the Schengen Information System (SIS) is insufficient to allow a decision to surrender.

Alltid:

A copy of the decision is enclosed.

Kopia till:

- Rikspolisstyrelsen, RKP, Enheten för internationellt polissamarbete (IPO), Box 12256, 102 26 STOCKHOLM, tel: 08-401 37 00, fax +08-401 48 99

| Rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli (om kopian skickas elektroniskt ska adressen
| 001 Reg RÅ användas).

Bilaga 6 Checklista - Underrättelser vid överlämnande från och till Sverige

Underrättelse vid överlämnande från Sverige

Åklagaren ska underrätta rättsavdelningen (om underrättelsen skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas)

- genom att ge in en kopia av underrättelsen till utfärdande land enligt 10 § fjärde stycket, 13, 17, 20 och 22 §§ från-förordningen. (4 kap. 3 § första stycket ÅFS 2007:12). Underrättelsen upprättas i Wåns/ Cåbra, se bilaga 5.
- om vilken dag ett beslut om överlämnande har verkställts (4 kap. 3 § andra stycket ÅFS 2007:12)
- genom att ge in en kopia av underrättelsen till utfärdande land enligt 12 § andra stycket från-förordningen om att tidsfristerna för ett lagakraftvunnet beslut överskridits) (4 kap. 4 § ÅFS 2007:12). Avser tidsfristerna 90 dagar (respektive 40 dagar vid samtycke).

Åklagaren ska underrätta den utfärdande myndigheten

- om en arresteringsorder har lämnats över till en behörig åklagare då den skickats fel (3§ från-förordn.)
- när ett beslut om överlämnande har vunnit laga kraft (17 § första stycket från-förordn.)
- om en svensk medborgare begär att få verkställa straff i Sverige vid överlämnande för straffverkställighet enl. 2 kap. 6 § arresteringsorderlagen (7 § första stycket från-förordn.)
- om den eftersökte har samtyckt till överlämnande och avstått från specialitetsprincipen (10 § fjärde stycket från-förordn.) (underrättelsen ska ske i samband med att beslutet verkställs
- om lagakraftvunnet beslut inte föreligger senast 60 dagar från det att den eftersökte greps och om så inte är fallet efter ytterligare 30 dagar (12 § från-förordn.)
- om att Justitiedepartementet ska kontaktas vid ett återförande om överlämnande av en svensk medborgare enligt 3 kap. 2 § arresteringsorderlagen skett på villkor att han återförs till Sverige för avtjänande av en frihetsberövande påföljd (13 § från-förordn.)
- om att Justitiedepartementet ska kontaktas vid ett återförande, om överlämnande skett enligt 6 kap. 1 § 3 st arresteringsorderlagen på villkor att den eftersökte återförs till Sverige (22 § från-förordn.)
- om frihetsberövanden i Sverige med anledning av arresteringsordern (20 § från-förordn.)

Åklagaren ska underrätta Kriminalvården, Socialstyrelsen eller Statens institutionsstyrelse

- om den eftersökte begär att få verkställa straff i Sverige (svensk medborgare vid överlämnande för verkställighet av straff, 2 kap. 6 § arresteringsorderlagen) (7 § andra stycket från-förordn.)

och

- om rätten avslår en begäran om överlämnande på denna grund (7 § tredje stycket från-förordn.)

Åklagaren ska underrätta Kriminalvården

- ifall den eftersökte avtjänar eller har att avtjäna ett fängelsestraff i Sverige skickas en kopia av underrättelsen till utfärdande myndighet (se bilaga 5) också till Kriminalvården.

Åklagaren ska underrätta RPS/IPO

- när ett beslut om överlämnande har vunnit laga kraft (17 § första stycket från-förordn.)

Åklagaren ska underrätta JU

- när en svensk medborgare eller person folkbokförd i Sverige har överlämnats (15 § från-förordn.)
- ifall rätten beslutat om överlämnande med villkor om återförande enligt 6 kap. 1 § tredje stycket skickas en kopia till Ju av underrättelsen till utfärdande myndighet om att Regeringskansliet (Justitiedepartementet) ska kontaktas när återförande kan äga rum (22 § från-förordn.)

Missiv för underrättelserna finns i Wäns/Cåbra, se bilaga 2 b

Åklagaren ska underrätta den eftersökte

- om innehållet i arresteringsordern så snart som möjligt efter anträffandet (4 § från-förordn.)

RPS/IPO ska underrätta åklagaren

- när verkställighet skett (19 § andra stycket från-förordn.)
- om verkställighet inte sker inom rätt tid (19 § tredje stycket från-förordn.)

Kriminalvården, Socialstyrelsen eller Statens institutionsstyrelse ska underrätta den polismyndighet som ska verkställa ett beslut

- om förvar som fattats med stöd av 7 kap 1 eller 2 §§ arresteringsorderlagen (9 § första stycket från-förordn.)

Kriminalvården, Socialstyrelsen eller Statens institutionsstyrelse ska underrätta åklagaren

- om förvar som fattats med stöd av 7 kap 1 arresteringsorderlagen (9 § andra stycket från-förordn.)

Den myndighet som ansvarar för verkställighet av påföljden ska underrätta åklagaren

- i god tid innan frigivning sker - vid verkställighetshinder enligt 6 kap. 1 § arresteringsorderlagen (21 § från-förordn.)

Domstolen ska underrätta Justitiedepartementet

- om överlämnande beviljas med villkor om återförande av svensk medborgare för avtjänande av straff enligt 3 kap 2 § arresteringsorderlagen vid laga kraftvunnet beslut – underrättelse ska ske vid laga kraftvunnet beslut (14 § från-förordn.)
- om begäran avslås enligt 2 kap. 4 § 2 arresteringsorderlagen (europakonventionen) – underrättelse ska ske vid lagakraftvunnet beslut (16 § från-förordn)

Domstolen ska underrätta den ansvariga myndigheten

- om dom meddelas i ett mål som avses i 7 kap. 3 § andra stycket arresteringsorderlagen (påföljdsomvandling) samt när domen vunnit laga kraft (24 § från-förordn.)

Underrättelse vid överlämnande till Sverige

Åklagaren ska underrätta rättsavdelningen (om underrättelsen skickas elektroniskt ska adressen 001 Reg RÅ användas)

- genom att ge in en kopia av en utfärdad arresteringsorder och, i förekommande fall, begäran om internationell efterlysning (4 kap. 6§ ÅFS 2007:12).

Åklagaren ska underrätta RPS/IPO

- om åklagaren får information om att den eftersökte anträffats (9 § första stycket till-förordn).

Åklagaren ska underrätta tingsrätten

- när den eftersökte, som häktats i utevaro, anlant på svensk mark (24 kap. 17 § rättegångsbalken och 29 § fjärde stycket förundersökningskungörelsen (1947:948)). Det åligger polismyndigheten att omedelbart underrätta åklagaren om att ett beslut om häktning i utevaro verkställts

Åklagaren ska underrätta polismyndigheten

- när någon som har överlämnats till Sverige enligt 8 kap. 1 § arresteringsorderlagen ska återföras (25 § från-förordn).

Åklagaren ska underrätta Kriminalvården, Socialstyrelsen eller Statens institutionsstyrelse

- när åklagaren konstaterat att återförande ska ske till verkställande stat, efter ett överlämnande till Sverige med villkor om återförande för avtjänande av straff som utdömts i den svenska rättegången (14 § till-förordn). En förvarning om att återförande kan bli aktuellt bör sändas redan i samband med tingsrättens dom.

Europeisk arresteringsorder

Denna order har utfärdats av en behörig rättslig myndighet. Jag begär att nedan nämnda person skall gripas och överlämnas för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd.

a) Information om den eftersöktes identitet:

Efternamn: Slantefalk

Förnamn: Valentino

Flicknamn i förekommande fall:

Alias i förekommande fall:

Kön: Man

Nationalitet: Svensk

Födelsedatum: 1 april 1955

Födelseort: Milano

Bostadsort och/eller känd adress: Soppvägen 3, A-stad

Om uppgift finns, det eller de språk den eftersökte förstår: Svenska, Italienska

Utmärkande drag/beskrivning av den eftersökte:

Foto och fingeravtryck av den eftersökte, om dessa finns tillgängliga och kan överlämnas, eller kontaktadress för den person som kan tillhandahålla information eller DNA-profil (om denna information finns tillgänglig för överföring och inte har bifogats): Rikspolisstyrelsen, Enheten för internationellt polissamarbetet (IPO), adress, se nedan under i)

b) Beslut på vilket arresteringsordern grundas:

1. Häktningsbeslut eller verkställbart rättsligt beslut med samma verkan: Malmö tingsrätt den 3 oktober 2006 mål B 2351-06

Typ: Häktningsbeslut i utevaro

2. Verkställbar dom:

Beteckning:

c) Uppgifter om straffets längd:

1. Maximal längd för det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som kan dömas ut för brottet eller brotten: 10 år (grovt narkotikabrott), 2 år (misshandel)

2. Längd för det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som har dömts ut:

Straff som återstår att avtjäna:

d) Ange om personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet: *[EJ TILLÄMPLIG]*

1. Ja, personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet.
2. Nej, personen var inte personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet
3. Om ni har kryssat i rutan vid punkt 2 ovan, var vänlig och bekräfta att något av följande föreligger:
 - 3.1a Personen kallades personligen den ... (dag/månad/år), och underrättades därigenom om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- 3.1b personen kallades inte personligen, men på annat sätt faktiskt underrättades officiellt om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen, och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- 3.2 personen, i vetskap om den planerade förhandlingen, hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom/ henne vid förhandlingen och försvarades faktiskt av ombudet vid förhandlingen,

ELLER

- 3.3 personen delgavs personligen beslutet den ... (dag/månad/år) och underrättades uttryckligen om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs, och

- personen förklarade uttryckligen att han eller hon inte bestred detta beslut,

ELLER

- personen begärde inte förnyad prövning eller överklagande inom den tillämpliga tidsramen.

ELLER

- 3.4 personen hade inte personligen delgetts beslutet men
- kommer personligen och utan dröjsmål att delges detta beslut efter överlämnandet, och
 - kommer vid delgivandet uttryckligen att underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs, och
 - kommer att underrättas om den tidsram inom vilken han eller hon måste begära förnyad prövning eller överklagande, dvs. dagar

4. Var vänlig ange, för den ruta ni har kryssat för ovan under punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hur villkoren i fråga har uppfyllts:

.....

e) **Brott:**

Denna order berör totalt 2 brott.

Beskrivning av de omständigheter under vilka brottet eller brotten begicks, inklusive tidpunkt (datum och klockslag), plats och den eftersöktes grad av delaktighet i brottet eller brotten:

1. Släntefalk har under tiden 1 mars - 10 mars 2006 ibland annat Malmö tillsammans med andra personer planerat att köpa narkotika i Tyskland i Syfte att därefter sälja narkotikan i Sverige. Släntefalk har den 15 mars 2006 rest till Hamburg i Tyskland och där inköpt 2 kg heroin som är narkotika. Kort tid efter köpet har tysk polis gripit Släntefalk och beslagtagit narkotikan. Brottet är att bedöma som grovt med hänsyn till arten och mängden narkotika.

2. Släntefalk har den 1 februari 2006 i Malmö misshandlat målsäganden Jan Jansson genom att utdela slag och sparkar mot dennes huvud och kropp. Misshandeln har orsakat smärta och blodvite.

Brottets eller brottens beskaffenhet och brottsrubricering samt tillämplig lagbestämmelse:

1. Grovt narkotikabrott, 3 § narkotikastrafflagen (1968:64).
2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken.

I. Markera i förekommande fall om det rör sig om ett eller flera av följande brott som i den utfärdande medlemsstaten kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning:

- Deltagande i en kriminell organisation.
- Terrorism.
- Människohandel.
- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Korruption.
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som inriktar sig mot Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.
- Penningtvätt.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- IT-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälptillstånd till olaglig inresa och olaglig vistelse.
- Mord, grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld och väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan eller fartyg.
- Sabotage.

II. Fullständig beskrivning av det eller de brott som inte omfattas av fallen i punkten I ovan:

f) Andra omständigheter i fallet (frivillig information):

(Observera att detta kan omfatta kommentarer om extraterritorialitet, avbrytande av tidsbegränsningar och andra följder av brottet)

I syfte att skydda den svenska brottsutredningen begärs att Slantefalk inte ska ha möjlighet att ta emot besök, använda telefon, vistas gemensamt med andra personer eller ta emot brev eller annan försändelse.

g) Denna order rör också beslag och överlämnande av föremål som kan utgöra bevis: Beslag av narkotika som gjorts av tysk polis vid ingripandet.

Denna order rör också beslag och överlämnande av föremål som den eftersökte förvärvat genom brottet:

Om uppgift finns, beskrivning av föremålen och var dessa finns:

h) Det eller de brott som har lett till att denna order utfärdas är straffbart/straffbara med/har medfört fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd på livstid:

- rättssystemet i den utfärdande medlemsstaten medger omprövning av straffet - på begäran eller åtminstone efter 20 år - i syfte att ett sådant straff eller en sådan åtgärd inte skall verkställas,

och/eller

- rättssystemet i den utfärdande medlemsstaten medger tillämpning av sådana benådningsåtgärder som personen är berättigad till enligt den utfärdande medlemsstatens nationella lagstiftning eller praxis, i syfte att ett sådant straff eller en sådan åtgärd inte skall verkställas.

i) Den rättsliga myndighet som har utfärdat ordern:

Officiellt namn: Åklagarmyndigheten

Företrädarens namn: Bertil Bengtsson
Befattning (titel/grad): Kammaråklagare
Ärendebeteckning: AM-23854-07

Adress:

Tfn: 010-400 00 00

Fax: 010-400 00 99

E-post: bertil.bengtsson@aklagare.se

Information för kontakt med den person som skall kontaktas för nödvändiga arrangemang för överlämnandet:

Rikspolisstyrelsen, Enheten för internationellt polissamarbete (IPO)

Box 12256

S-102 26 STOCKHOLM

Tel. +46-10-56 37 000

Fax. +46-10-56 41 239

Central myndighet för överföringen och det administrativa mottagandet av en europeisk arresteringsorder, i förekommande fall: Nej

Namn på den centrala myndigheten: –

Kontaktperson, i förekommande fall (titel/grad och namn):

Tfn:

Fax:

E-post:

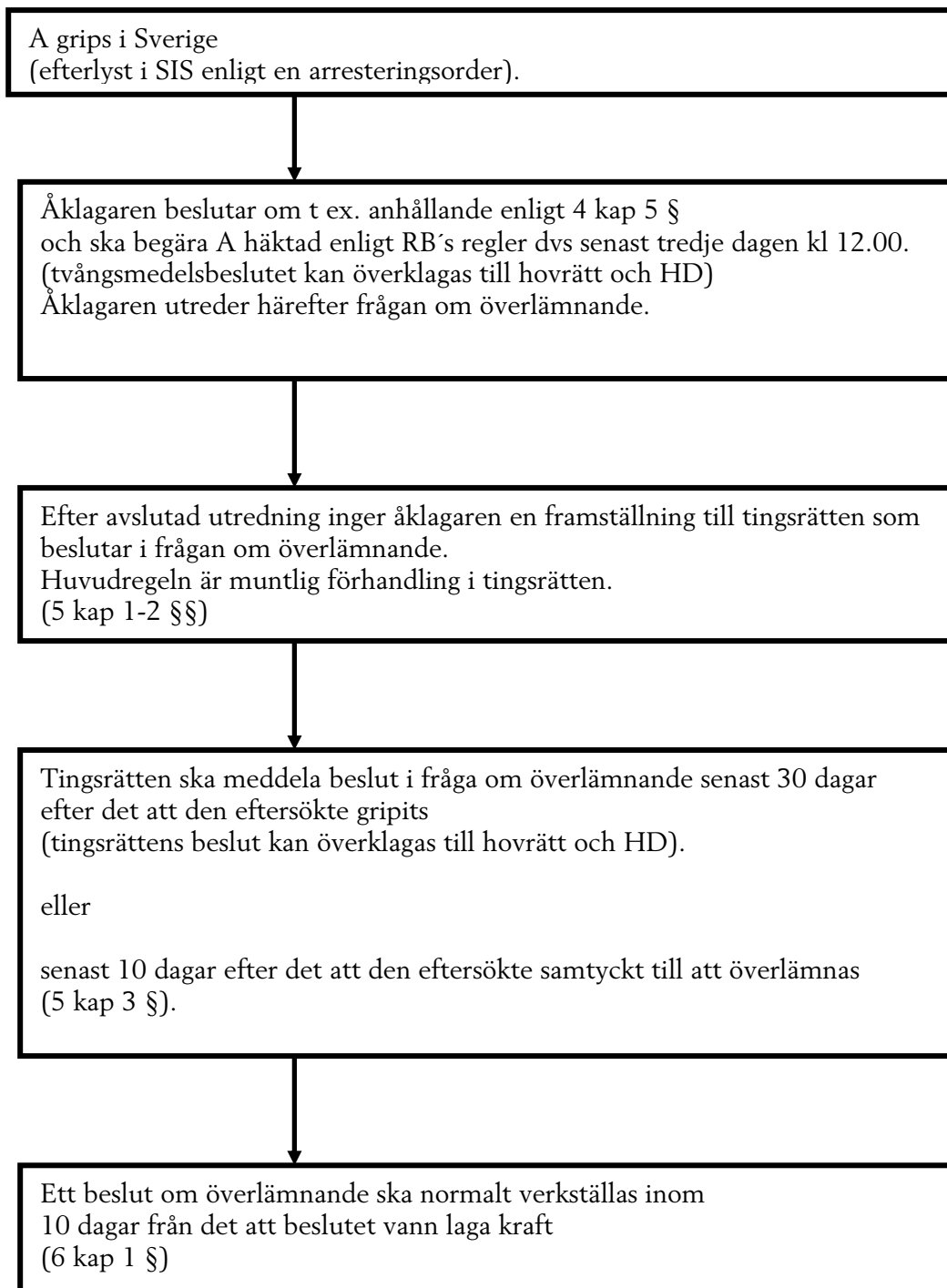
Underskrift av den utfärdande rättsliga myndigheten och/eller dess företrädare:

Namn: Bertil Bengtsson

Befattning (titel/grad): Kammaråklagare

Datum: den 1 november 2006

Officiell stämpel (i förekommande fall)

Bilaga 8 Schema - överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Bilaga 9 Schema - inkommande europeisk arresteringsorder

(Vid anträffande i Sverige av en person efterlyst av ett annat EU-land).

Efterlysningen inkommer till IPO genom ett A- + M-formulär från Schengenstaterna, eller ett datameddelande via Interpol från övriga EU-länder.

Den efterlysta personen förekommer efter IPO:s godkännande i SIS eller det nationella efterlysningssystemet EPU (manuell uppdatering av EPU görs beträffande icke SIS-anslutna länder).

Om personen anträffas i Sverige skickar anträffande myndighet (polis jämte anhållande åklagare) anträffandebblankett till IPO. I detta meddelande bör det anges vart den underskrivna EA:n, "originalet", ska sändas av det utfärdande landet.

Som omedelbar information till anträffande polismyndighet skickar IPO det material rörande efterlysningen som redan finns hos IPO (dvs. A- och M-formulär eller datameddelande).

IPO skickar därefter en träffrapport (G-formulär eller datameddelande) till utfärdande land, med begäran om att EA ska översändas omgående. Av meddelandet ska framgå till vilken adress eller faxnummer EA:n ska sändas (till viss åklagare eller åklagarkammare) och vilket språk som ska användas (svenska, danska, norska eller engelska). En kopia på IPO:s träffrapport sänds till ansvarig åklagare.

När överlämnandet beslutats av domstolen bevakar åklagaren ärendet i väntan på laga kraft eller nöjdförklaring. När domstolens beslut blivit verkställbart kontakter åklagaren omedelbart IPO och den lokala polismyndigheten och meddelar att verkställighet ska ske innan visst angivet datum (10 dagar). Åklagaren skickar även en underrättelse på engelska direkt till utfärdande land om att domstolens beslut är slutligt/vunnit laga kraft och ska verkställas samt bifogar det slutliga beslutet på svenska.

IPO meddelar utfärdande land senaste tid och plats för överlämnande samt begär resplan för avhämtandet. IPO bistår den lokala polismyndigheten genom att koordinera överlämnandet.

Om verkställigheten inte går att genomföra inom den utsatta tiden underrättar IPO och den lokala polisen omedelbart åklagaren. Om åklagaren beslutar att skjuta upp verkställigheten underrättar åklagaren omedelbart IPO och lokal polis.

När verkställigheten är genomförd meddelar den lokala polismyndigheten och IPO omedelbart åklagaren.

Bilaga 10 Schema - utgående europeisk arresteringsorder för överlämnande till Sverige

(via IPO för internationell efterlysning)

Åklagarmyndighet utfärdar EA för lagföring och sänder denna till IPO. Om personen ska efterlysas även utanför EU bifogas även häktningsprotokoll el. motsv.

KVS, Statens institutionsstyrelse och Socialstyrelsen skickar begäran om utfärdande av EA för verkställighet till IPO. Till begäran fogas den dom som ska verkställas. IPO utfärdar EA.

Med den utfärdade EA:n som grund skapar IPO en SIS-efterlysning och skickar A+ M-formulär till samtliga Sirenekontor (samt vanlig art 95-begäran till Norge, Island, om åklagaren begärt efterlysning i dessa länder). Till de EU-länder som ej är SIS-an slutna skickas motsvarande datameddelande via Interpol.

EA i original (oöversatt) förvaras på IPO i avvaktan på träff eller avlysning.

Vid anträffande i utlandet inkommer träffrapport (G-formulär) från anträffande lands Sirene- eller Interpolkontor. Eventuellt inkommer även ett direktmeddelande till åklagaren i de fall de är utfärdare av EA. Av meddelandet torde framgå till vilken rättslig myndighet i anträffandelandet den underskrivna EA:n ska sändas, samt till vilket språk översättning ska ske.

IPO informerar dessutom alltid den svenska utfärdaren av EA:n när träffrapport inkommer.

IPO bekräftar att G-formuläret mottagits genom att skicka M-formulär eller datameddelande till anträffandelandet. I detta anges att EA kommer sändas snarast efter översättning.

IPO översätter EA och sänder till den myndighet som angivits. I missiv (el. motsv.) anges att begäran om komplettering ska sändas till viss åklagare/utfärdare av EA:n.

Åklagare/IPO inväntar beslut om överlämnande. När beslut om överlämnande inkommit till IPO ansvarar IPO för samordning av

transporten inom den tid det anträffande landet angivit. Åklagaren och IPO informerar varandra om inkomna beslut och övriga uppgifter av betydelse för handläggningen.

Bilaga 11 Internationell efterlysning (RPS-blankett)

Myndighet (Åklagarmyndigheten/Kriminalvården/Statens institutionsstyrelse/Socialstyrelsen)	Datum Diarienummer Namn (och ev e-postadress) Telefon Faxnummer Efterlys i EPU av Pmynd.datum Myndighetskod
--	---

Sänd begäran till
Ipo.rkp@polisen.se

Rikspolisstyrelsen RKP
Enheten för internationellt polissamarbete (IPO)
Box 12256
102 26 Stockholm
Tel 010 – 56 37000

Efterlysning avser (För Kriminalvården, Statens institutionsstyrelse och Socialstyrelsen även begäran om utfärdande av en europeisk arresteringsorder alternativt nordisk arresteringsorder)

☐ Europeisk arresteringsorder (EU-länder, begäran om överlämnande från Norge, Island, samt utlämning från Schweiz och Lichtenstein)
☐ Europeisk arresteringsorder och begäran om utlämning från övriga Europa
☐ Europeisk arresteringsorder och begäran om utlämning från övriga världen
☐ Nordisk arresteringsorder (till samtliga eller riktad till specifikt land/länder)
☐ Riktad efterlysning till specifikt land utanför EU

Vid riktad efterlysning ange land

ÅKLAGARMYNDIGHETEN SKA BIFOGA ARRESTERINGSORDERN TILL DENNA BEGÄRAN

Personuppgifter

Personnummer	Efternamn	Förnamn	Tidigare efternamn
Födelseort	Kön	Alias	Nationalitet
Utdelningsadress i Sverige	Postnummer	Postort	Telefon
Föräldrars namn			
☐ Våldsbenägen	☐	Ev. anmärkning	
Beväpnad			
Fysiska kännetecken			
Längd	Finns fingeravtryck ☐ Ja ☐ Nej	Finns fotografi ☐ Ja ☐ Nej	ID fastställd ☐ Ja ☐ Nej
Typ av ID-/resehandling (pass, körkort)	Nr	Datum för utfärdande	ID fastställd
Myndighet och land som utfärdat ID-handling			

Lagföring

--	--

☐ Häktad i sin utevaro (sannolika skäl) Bifoga häktningsbeslut och gärningsbeskrivning (bilaga till häktningsframställan)		
Domstol som beslutat		
Datum	Mål nr	
Datum för brottet	Maximistraff för gärningen	
Brott		
Lagrum		
Grad av medverkan		Brottsort
Preskriptionsdatum		

Verkställighet

Datum	☐ Avvikit från anstalt ☐ Ej inställt sig till straffavtjäning ☐ Ej inställt sig efter permission	Bifoga dom med stämningsansökan Fastställt inställelседatum	
Återstående strafftid / utdömd påföljd		Anstalt	
Dömd av	Datum	Domsnummer	
Brottsrubricering			
Påföljd			
Preskriptionsdatum			

Övriga upplysningar

--

Underskrift

Datum	Befattningshavare Åklagare/Kriminalvården/Statens institutionsstyrelse/ Socialstyrelsen
Ort	Namnförtydligande

- Kontrollera att personen som ska efterlysas internationellt är nationellt efterlyst innan den internationella efterlysningen begärs.

- Vid anträffande kommer IPO med automatik meddela anträffande land att överlämnande/utlämning kommer att begäras.

- Återkallande av efterlysning måste omedelbart meddelas till IPO. Fyll i rutan om återkallande nedan.

Återkallande av efterlysning

Datum	Anledning	Beslutat av
-------	-----------	-------------

--	--	--

I samband med att efterlysningen återkallas ska även den polismyndighet som utfärdade den nationella efterlysningen kontaktas för att få till stånd en avlysning i EPU (och i Schengens informationssystem).